YIL: 4 SAYI: 59 ARALIK 2025 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

ARTUKŞAH AYNASI KOPENHAG'DA...

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 4 SAYI: 59
ARALIK 2025
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
MUSTAFA DURĞUN (ELAZIĞ)
SELİM ŞENGÜL (ELAZIĞ)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

2024 Yılı Nisan ayı sayısında yaptığımız haberle akıbetini sorduğumuz, **“Tılısımlı Ayna”** veya diğer adıyla **“Artukşah’ın Aynası”**nın yeri ve şekli tespit edildi.

1963 Yılında Turizm ve Tanıtma Bakanlığı yapan Elazığlı Kültür Adamı **Nurettin Ardıçoğlu**, 1966 yılında 30. Sayısı yayımlanan **Yeni Fırat Dergisi**’ndeki yazısında, **“Tılısımlı Ayna”**dan bahsederek, akıbetini sormuştu.

Ardıçoğlu yazısında; Aynanın ilk olarak **Paris**’te **Kont Blacas** adlı bir koleksiyoncuda olduğunu daha sonra **Kont Blacas**’ın ölmesiyle aynanın nerede olduğunun bilinmediğini ifade etmişti.

Yaptığımız araştırmalar neticesinde **“Tılısımlı Ayna”nın “Artuq Shah'ın Aynası” (Artukşah’ın Aynası)** olarak resmi kayıtlara ve Danimarka’nın Başkenti Kopenhag’da bulunan **David Koleksiyonu**’nda yer alıyor.

Kopenhag'taki David Koleksiyonu ise Avrupa'daki önemli İslam eserlerine ev sahipliği yapıyor. Müzenin internet sitesinde yer alan **“Artukşah’ın Aynası”**nın fotoğrafı da yer alıyor. Ardıçoğlu’nun ayna tarifi ile görsel birebir uyuyor.

Harput’ta bulunan ve çok önem arz eden bu tarihi eserimiz kendi yurduna geri dönmelidir... Söz artık ilgili mercilerde...

Türk Edebiyat Vakfı’nda düzenlenen geleneksel Çarşamba Sohbetlerinin Kasım ayı konuklarından biri de Kıymetli Ağabeyim Gazeteci Yazar **Bedrettin Keleştimur** oldu. Elazığ’ın Edebi isimlerinden Yazar Bedrettin Keleştimur, hemşerisi **Destanlar Şairi Niyazi Gençosmanoğlu**’nu anlattı. Konferans sonrası Keleştimur’la **Günışığı Gazetesi**’ndeki anılarımızı tazeledik.

SevgiliÇaydaçıra okurları rahatsızlığımdan ötürü sayımızı geç çıkardık. Özür dilerim.

Elazığ’da yaşanan kültürel ve sanatsal olayları yine **Çaydaçıra Dergisi**’nde dolu dolu takip edeceksiniz.

Sağlıcakla kalınız.

AĞIN

Bunca güzel sevdik, fakat hiçbiri,
Ağın dedikleri yar gibi değil.
Çok meyva devşirdik bağdan bahçeden,
Onun bağrındaki NAR gibi değil.

Ey ak-ın, yeşilin, morun aşığı,
Ey gönül tahtının son yakışığı,
Yıldızın, güneşin, ayın ışığı,
Senin yüzündeki NUR gibi değil.

Gönül yeşilinden aldı muradı,
Dil seninkine eş lezzet aradı.
Cem' in camındaki şarabın tadı,
Al yanağındaki TER gibi değil.

Ab-ı havasının özelliği var,
Ömrümüzde onun tazeliği var.
Sorarsan ne gibi özelliği var?
Gönül gözüyle bak, KÖR gibi değil.

Ayranlı çorbayı, sütlü kuymağı,
Yiyenin ağzında kalır parmağı,
İstanbul lokumu, Afyon kaymağı,
Haşili süzekte LOR gibi değil.

Nerde Eğin, Nerde Çemişgezek' ler?
Bu elleri bizim Ağın bezekler,
Burcu burcu vatan kokar tezekler,
Sözümüz gerçektir, SIR gibi değil.

Baht yıldızın yeni doğmak üzere,
Hak saklaya gelmeye kem nazara,
Dünyadaki hiçbir güzel manzara,
Damlarda serili ÇİR gibi değil.

Yıldırım der: Şairin sözüdür işi,
Portakallara teşbih eder mişmişi,
Sevdiğine tutsak olmayan kişi,
Aslında köledir, HÜR gibi değil.

NİYAZİ YILDIRIM GENÇOSMANOĞLU

Artukşah'ın Aynası Kopenhag'da

2024 Yılı Nisan ayı sayımızda yayınladığımız "TILISIMLI AYNA NEREDE?" başlıklı haberimizde bahsedilen Artukşah'ın Aynası Danimarka'nın Kopenhag şehrindeki müzede sergileniyor.

YÜCEL ÇAKMAK

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

2024 Yılı Nisan ayı sayısında yaptığımız haberle akıbetini sorduğumuz, "Tılısımlı Ayna" veya diğer adıyla "Artukşah'ın Aynası"nın yeri ve şekli tespit edildi.

1963 Yılında Turizm ve Tanıtma Bakanlığı yapan Elazığlı Kültür Adamı Nurettin Ardıçoğlu, 1966 yılında 30. Sayısı yayımlanan Yeni Fırat Dergisi'ndeki yazısında, "Tılısımlı Ayna"dan bahsediyor. Ardıçoğlu, Harput Artuklu Hükümdarlarının sonuncusu olan Nurettin Artukşah'a ait olan tunçtan olan aynanın Paris'te olduğunu belirtmişti. Ardıçoğlu yazısında; Aynanın ilk olarak Paris'te Kont Blacas adlı bir koleksiyoncuda olduğunu daha sonra Kont Blacas'ın ölmesiyle aynanın nerede olduğunun bilinmediğini ifade etmişti.

Ayna hakkında bilgi veren bir kitabın Fransa Milli Kütüphanesi'nde bulunduğunu ifade eden Ardıçoğlu, bu kitapta yer alan Ayna hakkında fotoğraf ve bilgilerin bir kopyasının bir arkadaşı tarafından kendisine ulaştırıldığını söylüyordu.

ÇAYDAÇIRA..... NİSAN 2024

"TILISIMLI AYNA" NEREDE?

İç içe olan 4 daireden ve tunçtan oluşan aynada baykuş tasviri, 12 burcun tasvirleri, insan tasvirleri ve en dıştaki dairede ise Kova Burcu hizasına gelen bir kitabe bulunuyor.

YÜCEL ÇAKMAK

Harput Artuklu Hükümdarlarının sonuncusu olan Nureddin Artukşah'a ait olan ve tılsımlı olduğu sanılan tunç bir aynanın akıbeti ne oldu.

1963 Yılında Turizm ve Tanıtma Bakanlığı yapan Elazığlı Kültür Adamı Nurettin Ardıçoğlu'nun da peşinde olduğu "Tılsımlı Ayna"nın en son Paris'te olduğu sanılıyor.

Nurettin Ardıçoğlu, 1966 yılında 30. Sayısı yayımlanan Yeni Fırat Dergisi'ndeki yazısında, "Tılsımlı Ayna"dan bahsediyor. Ardıçoğlu, Harput Artuklu Hükümdarlarının sonuncusu olan Nurettin Artukşah'a ait olan tunçtan olan aynanın Paris'te olduğunu belirtti. Aynanın ilk olarak Paris'te Kont Blacas adlı bir koleksiyoncuda olduğunun daha sonra Kont Blacas'ın ölmesiyle aynanın nerede olduğunun bilinmediğini söylüyor.

Ayna hakkında bilgi veren bir kitabın Fransa Milli Kütüphanesi'nde bulunduğunu ifade eden Ardıçoğlu, bu kitapta yer alan Ayna hakkında fotoğraf ve bilgilerin bir kopyasının bir arkadaşı tarafından kendisine ulaştırıldığını söylüyor.

Ardıçoğlu, aynanın bir fotoğrafını bir kitapta gördüğünü belirterek, fotoğraftaki aynayı şöyle tarif eder:

"Göründüğü üzere, iç içe dört daire, bu yüzü dört kısma ayrılmıştır:

İçte, merkezi teşkil eden kısımda, stilize bir baykuş veya fantastik bir kuş tasviri var.

İkinci kısımda, yedi tane büst halinde insan tasviri bulunmaktadır.

Üçüncü kısımda, her biri bir daire içinde, oniki burcun işaretleri işlenmiştir. Merkezdeki baykuşun tam başı hizasında, Hamel (kuzu) burcu bulunmaktadır. Bundan itibaren, sola doğru sırasıyle Sevr (Öküz), Cevza (İkizler), Seretan (Yengeç), Esed (Arslan), Sümbüle (Başak), Mizan (Terazi), Akrep, Kavs (Yay), Cedi (Oğlak), Delv (Kova) ve Hut (Balık) burçları bu kısmı dolduruyordu.

En dışta yani dördüncü kısımda ise, Kova Burcu'nun hizasına gelen yerden başlamak üzere şu kitabe yazılıdır:

"İzzül-Mevlana es-sultan'ül-alem'ül-adil'ül-müeyyed'ül-mansur elmelik ül- müiz nur üd-dünya v'ed-din ebil-fadl Artukşah bin el-Hızır bin İbrahim bin Ebubekir bin Karaarslan bin Davud bin Sağman (Sokman) bin Artuk muin-i Emirül-Mümini"

Kitabede kendisinde, tantanalı unvanlarla (Sultan) olarak bahsedilen Nurettin Artukşah, Artuk Hanedanı'nın atası olan Artuk Bey'in sekizinci kuşakta torunudur. Kitabede de Artukşah'ın babası ve dedeleri sayılmıştır."

Yaptığımız araştırmalar neticesinde "Tılısımlı Ayna"nın "Artuq Shah'ın Aynası" (Artukşah'ın Aynası) olarak resmi kayıtlara ve Danimarka'da David Koleksiyonu'nda yer alıyor.

Danimarka'nın başkenti Kopenhag'taki David Koleksiyonu, Avrupa'daki önemli İslam eserlerine ev sahipliği yapıyor. İslamın doğuşundan 19. yüzyıla zengin sanat koleksiyonunu barındıran müzede, Türkiye'den kaçırılan ve Ankara'nın resmen iadesini istediği eserler dikkat çekiyor.

Avrupa'da sergilenen İslam coğrafyası eserleri ana vatanlarından 'kaçırıldığı' iddiasıyla uzun yıllar tartışma konusu oldu.

David Koleksiyonu da yıllar geçtikçe azaldı. Bunun sebebi eserlerin diğer müzelere ve şahıslara satılması. Müzede Türkiye'den çıkarılmış çok sayıda değerli eser bulunuyor.

Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığı, bugün David Koleksiyonu'nda bulunan 7 eserin iadesini istiyor. Onlar, "Diyarbakır Sfenks Figürü, Akşehir Seydi Mahmud Hayrani Türbesi'ne ait sanduka, Cizre Ulu Camii'ne ait kapı tokmağı, Nuruosmaniye Kütüphanesi'ne ait Kur'an-ı Kerim yaprakları, Hacı Bayram Veli Türbesi şamdanı, Eşrefoğlu Camii halısı.

Ancak David Samling Müzesi, eserleri iade etmeyeceği yönündeki görüşünü bakanlığa iletmişti.

Artukşah'ın Aynası Müzeye şu şekilde kayıtlıdır:

Nesnenin Adı:
Artuq Shah'ın aynası
(Artukşah'ın Aynası)
Yer:
Kopenhag, Danimarka
Holding Müzesi:
David Koleksiyonu
The David Collection, Kopenhag

Hakkında

Nesne Tarihi:
Hegira 600 veya 660 / MS 1204 veya 1262
Müze Envanteri Numarası:
Inv.no 4/1996
Malzeme(ler) / Teknikler:
Döküm bronz
Dönem / Hanedan:
Artuqid (Artuk)
Köken:
Doğu Türkiye
Açıklama:
Bu, İslami kültür alanının en ünlü aynası olabilir. Eser, 1811'de bir Fransız koleksiyonunda yayımlanmış ve Khartpert soyunun son Artuqid (Artuk) hükümdarı Artuq Şah için yapılmıştır. Bu tarihi yorumlamak zordur; bu tarih Artuq Şah'ın çocukluğuna ya da Rum'un Selçukları tarafından tahttan indirildikten sonraki döneme denk gelir.
Bu kayıtın yer aldığı web sayfasının kaynağı:
"Artuq Shah'ın aynası" Explore Islamic Art Collections'da. Sınırsız Müze, 2025. https://islamicart.museumwnf.org/database_item.php?id=object;EPM;dn;Mus21;29;en
MWNF Çalışma Numarası: DN 29

Ağın İlçelikten düşecek mi?

Sivil toplum örgütleri Ağın İlçesi'ndeki nüfus düşüşünden dolayı tedirginlik yaşarlarken, Ağın Belediye Başkanı Şeref Çakar, hemşerilerini ikametgahlarını Ağın'a taşımaya davet etti.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'ın Ağın ilçesi nüfus kaybı yaşamaya devam ediyor.

Geçmiş yıllarda Fırat Nehri üzerinde yaşanan ulaşım sıkıntısı nedeniyle sürekli göç veren Ağın ilçesi ulaşımı rahatlatmak için yapılan köprüye rağmen kan kaybetmeye devam ediyor.

Ağın Belediyesi azalan nüfusu artırmak için 2008 yılında nüfus sayımının ilkbahar veya yaz aylarında yapılması yönünde çağrıda bulunmuştu. Bu çağrı dikkate alınmayınca Ağın Belediyesi, 2017 yılında nüfusu arttırmak amacıyla ikametini ilçeye aldıran çiftlerin düğün masrafını karşılama kararı almıştı.

Bu evlilik kampanyasında sonuç vermeyince Ağın Belediye Başkanlığı, 2021yılında ilçenin nüfusunu arttırmak için ilçe dışında yaşayan Ağınlılar'ın nüfus kayıtlarını Ağın'a aldırma çağrısı yapmıştı.

Kampanyalar ve çağrılar nüfus azalmasını önleyememişti. 2025 yılı itibariyle Ağın ilçesinin nüfusu 2 bin 579 oldu. Ağın nüfusu önceki yıla göre %9 oranında azalmıştı.

Hızlı nüfus düşümü yurt içinde yaşayan Ağınlıları tedirgin etmeye başladı.

Karataş'tan derneklere çağrı

Ege Elazığ Dernekler Federasyonu (EGEELDERFED) Başkanı Metin Karataş, sosyal medya üzerinden Ağınlı hemşerilerine önemli bir çağrıda bulundu:

"İlçem AĞIN ilçelikten düşmek üzere nüfus 1630 acilen 2000 yapmamız lazım bu yüzden Ankara Dernek Başkanı sayın Metin Tözün beye, İstanbul Dernek Başkanı Mehmet Aslan beye, İzmir Dernek Başkanı Celal Köprülü beye büyük görev düşüyor bağlı bulundukları illerde Ağınlı hemşerilerimizin kaydını memleketlerine aldıracakları bir kampanya yapsınlar hep beraber ilçemizi kurtaralım."

"İkametgâhlar alınsın"

İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği Mehmet Aslan, Metin Karataş'ın çağrısına ses vererek, ilçe dışında özellikle Elazığ merkezde yaşayan Ağınlılar'ın nüfuslarını Ağın'a almalarını

istedi. Her yıl aynı sıkıntının yaşandığına dikkat çeken Mehmet Aslan, “Ağın ilçe statüsünde kalmalıdır. Bu konuda üzerimize düşeni yapmalıyız. İstanbul’da yaşayan hemşerilerimize konunun hassasiyetini dernek yöneticileri olarak tabii ki anlatacağız.” dedi.

“İkametgahları Ağın’a taşımaya davet ediyoruz”

Ağın Belediye Başkanı Şeref Çakar, ilçe statüsünün “resmi olarak” tehlikede olduğu şeklindeki söylemlere karşı üzerlerine düşen görevi yerine getireceklerini belirterek, “Aksi durum Ağın’ın gelişimini ve kaynak alımını zayıflatabilir.” dedi.

Nüfus düşüklüğü hakkında açıklamada bulunan Belediye Başkanı Şeref Çakar, “2024 yılı itibarıyla Ağın ilçemizin nüfusu köyler dahil 2.579 olarak kayıt altına alınmıştır. Ancak Ağın Merkez 1630 olarak kayıtlıdır. Bu rakam, ilçemizin hem ekonomik kaynakları hem de kamu hizmetlerinin sürdürülebilirliği açısından kritik bir seviyededir. Nüfusun düşük seyretmesi, belediyemizin İller Bankası’ndan aldığı payı da doğrudan etkilemekte, dolayısıyla hizmet kapasitemizi sınırlandırmaktadır.” dedi.

Kamuoyunda “Ağın ilçe statüsünü kaybeder mi?” endişesinin yaşandığına dikkat çeken Çakar, “Türkiye’de ilçelerin statüsünü belirleyen kriterlerden nüfus önemli bir etkendir. Nüfus; kamu yatırımlarında, hizmet ölçeğinde ve bütçe paylarında belirleyici bir unsurdur. Bu nedenle, ilçe statüsünün “resmi olarak” tehlikede olduğu şeklindeki söylemlere karşı bizler üzerimize düşen görevi yerine getirmemiz gerekmektedir. Aksi durum Ağın’ın gelişimini ve kaynak alımını zayıflatabilir. Bu nedenle ben, konuyu “korkulu rüya” haline getirmek yerine, çözüm odaklı yaklaşmanın gerekliliğine inanıyorum. İlçemizin gücünü artırmanın en etkili yolu, nüfusumuzun yerleşik olarak artmasıdır. Bu sebeple, hemşerilerimizi ikametgahlarını Ağın’a taşımaya davet ediyoruz.” dedi.

Ağın’ın tarihi Hurriler uzanıyor

Ağın Elazığ ilinin kuzeybatısında olup Elazığ'a yaklaşık 75 Km uzaklıktadır. Topraklarının bir kısmı Keban Baraj gölü altında kalmış, diğer kısmı göl kenarında yeşillikler içerisinde leblebisiyle meşhur küçük şirin bir ilçedir.

İlçenin Tarihi M.Ö. XVI-XIV yüzyıllarda yöreye yerleşen Hurrilere kadar uzandığı bilinmektedir. Fırat’ın bir kolu olan Karasu, İlçenin doğu sınırı boyunca uzanmakta ve Keban civarında Murat Nehri ile birleşerek asıl Fırat’ı teşkil etmektedir. İlçe Roma devrinden kalma kaya mezarları ve leblebisi ile ünlüdür.

Turistik Değerleri: Kilise yazısı Höyüğü, Kalecikler Höyüğü, Hoşirikte Bizans Kilisesi, Ağın Nekropolü, Pağnik Köyü Öreni, Kara Mağara Köprüsü, Hastek Kalesi, Kaya Sığınağı gibi turistik değerlere sahiptir.

Ağın ilçesinin yolu asfalt olup, yolun Ağın'a yakın bir yerinde köprü ile baraj gölü geçilerek gidilmektedir. İlçeden Malatya'nın Arapkir ve Erzincan'ın Kemaliye ilçelerine karayolu vardır.

Kitap Fuarı coşkulu geçti

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi tarafından Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezi'nde düzenlenen 6. Kitap Fuarı, kapılarını ziyaretçilerine açtı. Elazığlıların büyük bir heyecanla beklediği Kitap Fuarı, yoğun katılımla gerçekleşti.

Elazığ Belediyesi tarafından bu yıl 6'ncısı düzenlenen Kitap Fuarı, ilk günden itibaren ziyaretçi akınına uğradı. Kitap Fuarı'nın açılış törenine, AK Parti Genel Merkez Teşkilat Başkanlığı Elazığ İl Koordinatörü Cengiz Demirkaya, Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları, AK Parti İl Başkanı İbrahim Sencer Selmanoğlu, Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı İdris Alan, protokol üyeleri ve STK temsilcileri katıldı. Açılış, İl Müftüsü Yusuf Bingöl'ün dualarıyla gerçekleştirildi. Kurdele kesiminin ardından protokol mensuplarıyla birlikte stantları gezen Başkan Şahin Şerifoğulları, Kitap Fuarı'nın her yıl daha büyük bir heyecan ve ilgiyle gerçekleşmesinden büyük mutluluk duyduğunu ifade ederek; "Büyük bir gurur ve mutlulukla ifade etmeliyim ki Elazığ'ımız fuarcılık alanında markalaşma yolunda emin adımlarla ilerleyen bir şehirdir. Her yıl büyüyen, gelişen ve Türkiye'nin dört bir yanından misafirlerimizi ağırlayan Kitap Fuarı'mız, bunun en güzel göstergesidir. Bu güzel atmosferi şehrimizde yaşatıyor olmaktan büyük gurur duyuyoruz. Kitap dostlarının binlerce kitapla buluşacağı bu muhteşem atmosferde kıymetli kalemlerimiz de imza ve söyleşi programlarıyla okurlarıyla buluşacak. Fuarımız, sadece yazarlarla okurları buluşturan bir platform değil; aynı

zamanda şehrimizin tanıtımına, ekonomisine, gençlerimizin kültürel gelişimine de katkı sunan bir değerdir. Tüm hemşehrilerimi bu güzel atmosferi paylaşmaya, yaşamaya davet ediyorum.” dedi.

Elazığlı yazar ve şairlere destek

Oldukça geniş bir kitap yelpazesiyle okurları ağırlayan ve birbirinden kıymetli yazar ve şairlerin ağırlandığı fuarda, Elazığlı yazar ve şairler de Elazığ Kent Konseyi’nin desteğiyle oluşturulan özel stantta okuyucularıyla buluştu.

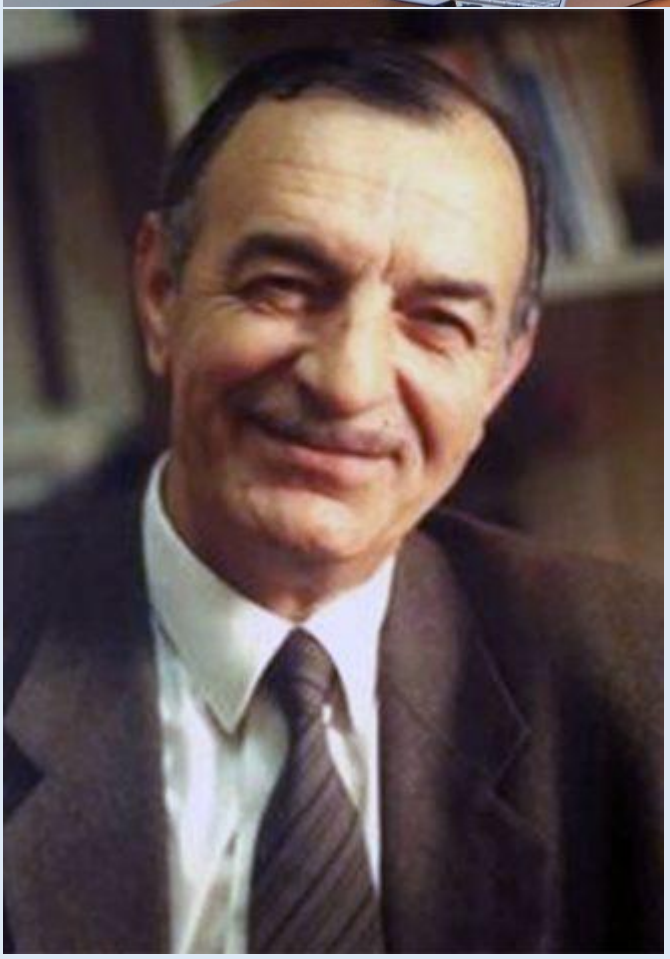
Elazığ Belediyesi Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezi'nde, 22 Kasım’da kapılarını açan Kitap Fuarı'nda aynı zamanda birbirinden kıymetli kalemler de imza ve söyleşi programlarıyla okurlarıyla buluştu. Fuarın ilk gününde usta kalemler Selma Argon Ersoy, Mehmet Hacıismailoğlu, İslam Memiş, Kahraman Tazeoğlu ve Abdullah Yıldız söyleşi ve imza programlarıyla okurlarıyla bir araya geldi.

Kitap Fuarı’na, Abdullah Yıldız, Abdulvahap Bozdağ, Adnan Güneş, Ahmet Turgut, Ahmet Zekeriya Yıldız, Aleyna Dilara Keskin, Ali Ural, Ayla Aydemir, Ayşe Ayaz, Bayram Karaçor, Bedri Yücel, Bilal Sami Gökdemir, Bülent Kocakaya, Canten Kaya, Efekan Karataş, Emine Yavuz, Ergün Yıldırım, Erkan Göksu, Fehime Dilek Necmioğlu, Ferhat Aslan, Filiz Puluç, Fulya Öztürk, Gürhan Gürses, Halis Yıldız, Halit Ertuğrul, Hatice Nur Ege, İhsan Süreyya Sırma, İslam Memiş, Kahraman Tazeoğlu, Kübra Nur İşcan, M. Hüseyin Özer, Mecit Ömür Öztürk, Mehmet Hacıismailoğlu, Mervenur Maden Özer, Mesut Güler, Mete Yarar, Murat Bahadır Akkoyunlu, Müjdat Barut, Nesrin Hazer, Nuran Taydaş, Orhan Karaağaç, Oya Orhan, Ramazan Öner, Sadık Yalsızuçanlar, Selma Argon Ersoy, Serhat Yabancı, Serkan Karaismailoğlu, Sıla Nur Yıldırım, Sinan Yağmur, Suat Turgut, Sude Şevvin Buluttekin, Sümeyye Koç, Şadiye Yavuz, Şevval Demirdöğer, Şule Avlamaz, Şükrü Erbaş, Tahsin Kazan, Talat Özer, Tarkan Öner, Türker Akıncı, Utkan Arslan, Volkan Bozdağ, Yoshinori Moriwaki, Zekeriya İlhan gibi önemli şair ve yazarlar katıldı.

Destanlar Şairi İstanbul'da Anıldı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Elazığ'ın Edebi isimlerinden Yazar Bedrettin Keleştimur, hemşerisi Destanlar Şairi Niyazi Gençosmanoğlu'nu anlattı.

Türk Edebiyat Vakfı'nda düzenlenen geleneksel Çarşamba Sohbetlerinin Kasım ayı konuklarından biri de Elazığlı Yazar Bedrettin Keleştimur oldu. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'yla hemşeri olduklarını söyleyen Keleştimur, "Türk Edebiyatı Vakfı ve Çarşamba Sohbetleri, Şeyhü'l Muharririn Ahmet Kabaklı Hoca'nın müstesna hizmetlerinin günümüzde de çağlayışıdır. Ahmet Kabaklı, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Fethi Gemuhluoğlu gibi müstesna şahsiyetler, "bir nesil üzerinde emektar olan her biri birer Harput Beyefendileridir…

15 Eylül 1976 tarihinden 14 Aralık 2007 tarihine kadar M.E.B. Devlet Kitapları Müdürlüğü Elâzığ Bölge Şefliğinde görev yaptım. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu bizim müdürümüzdü… M.E.B. Yayımlar Genel Müdürlüğü ile birlikte Devlet Kitapları Müdürlüğünü de yürütmekteydi. Devlet Kitaplarına önemli bir vizyon kazandıran şahsiyetti. Bir ülkü insanıydı… Büyük idealleri vardı. Edirne'den Kars'a kadar bir nesli kendi irfan kültürüyle buluşturmaktı… İstanbul'da Göztepe'de ki evlerinde sohbetimiz oldu. Gelecek için titreyen bir şahsiyetti… "Destanların Efendisi" ve "Vakıf

İnsan…” olarak da anılan Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu’nun yetişmesinde, “Aile ve Yetiştiği Çevre…” çok önemlidir. Niyazi Beyimiz, güçlü bir aile ortamında yetişecektir. Niyazi Bey’in, ‘bir Bilge Hatun’ olan, Babaannesi, “Aniş Ana…” bu güzel insanı, ecdat kültürü ile yoğuracaktır. “Bağdat Fatihi Gençosman’ı…” ondan defalarca dinleyecektir. Bir eğitimci olan Babası Mehmet Sabit Efendi, ‘Niyazi Bey’in düşünce dünyasını etkileyen ilk sıcak nefes…’ Ağın İlçesi, ‘eğitimli insan faktörü’ ile ön plana çıkar.” dedi.

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu’nun hayatından kesintiler sunan Keleştimur’a konferans sonunda Türk Edebiyat Vakfı Başkanı Serht Kabaklı tarafından teşekkür ederek, Ahmet Kabaklı’yı anlatan bir kitap hediye edildi.

Türk Edebiyat Vakfı’ndaki konferansı izleyenler arasında BedrettinKeleştimur’un kardeşleri, Prof. Dr. Hasan Fahrettin Keleştimur, Prof. Dr. Haluk Keleştimur’da yer aldı.

ELFED Eğitimcileri Unutmadı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Elazığ Dernekler Federasyonu (ELFED) İstanbul'da görev yapan Elazığlı Eğitimcilerle düzenledikleri kahvaltı programıyla bir araya geldi.

İstanbul AKGÜN Otel'de düzenlenen kahvaltı programı hakkında bilgi veren ELFED Başkanı Kazım Gökhan Elgin, "ELFED olarak İstanbul'da görev yapan Elazığlı eğitimci hemşerilerimizle kahvaltı programında bir araya geldik. Yoğun katılımla gerçekleşen buluşmamıza; İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü Doç. Dr. Murat Mücahit Yentür, Edirne İl Milli Eğitim Müdürü Ferhat Yılmaz, Aydın İl Milli Eğitim Müdürü Mehmet Yiğit (eski Elazığ İl Milli Eğitim Müdürü), Dilovası Kaymakamı Dr. Metin Kubilay, ELFED Onursal Başkanı Faik İçmeli ve Elazığ Eğitim-Bir-Sen 1 No'lu Şube Başkanı İbrahim Bahşi ve öğretmen hemşerilerimiz katıldı. Eğitim camiamızın değerli temsilcileriyle gerçekleştirilen buluşmaya iştirak eden hemşerilerimize teşekkür ediyor, vesileyle tüm öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'nü kutluyoruz." dedi.

Kahvaltı programına katılan İstanbul Millî Eğitim İl Müdürü Murat Mücahit Yentür, İstanbul'un farklı ilçelerinde görev yapan Elazığlı eğitimcilerle bir araya geldiklerini, dayanışmanın; eğitimde niteliği artıran en güçlü unsurlardan biri olduğunu vurgulayarak öğretmenlerimize çalışmalarında başarılar diledi.

Şarap Fabrikası’na kilit vuruldu

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ’da 1944 yılında kurulan ve kentin sanayi hafızasında 81 yıllık bir yer edinen tarihi şarap fabrikası, yetkililerin "faaliyet sürecek" açıklamalarına rağmen kapılarını tamamen kapattı. 2004 yılında gerçekleşen özelleştirmenin ardından süreç içerisinde kan kaybeden tesisin üretim makineleri sökülerek Tekirdağ’a taşındı.

Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası ile bazı yerel yetkililerin, fabrikanın bir müddet daha yerinde hizmet vereceği yönündeki beyanlarına rağmen, fabrika yönetimi tahliye işlemlerini sessiz sedasız tamamladı. Edinilen bilgilere göre, tesis içerisinde bulunan ve üretimde kullanılan işlevsel tüm makine ve malzemeler tırlara yüklenerek Tekirdağ’daki tesislere nakledildi.

Cumhuriyet döneminin önemli sanayi hamlelerinden biri olarak 1944 yılında Elazığ’da faaliyete geçen fabrika, bölge ekonomisinin can damarlarından biriydi. Yarım asrı aşkın süre kamu bünyesinde hizmet veren tesis, 2004 yılında Tekel’in alkollü içkiler bölümünün özelleştirilmesiyle özel sektöre devredilmişti. Özelleştirme sonrası dönem dönem kapasite sorunları ve çeşitli sıkıntılarla gündeme gelen fabrika, son hamleyle şehri tamamen terk etmiş oldu.

Üretici zorda...

Özellikle dünyaca ünlü Öküzgözü ve Boğazkere üzümlerinin ana vatanı olan Elazığ’da, fabrikanın kapanması üreticiye vurulan son darbe oldu. Geçtiğimiz bağ bozumunda yaşanan don olayı nedeniyle ürünleri ciddi zarar gören ve elindeki mahsulü maliyetinin çok altına satmak zorunda kalan çiftçiler, büyük bir ekonomik darboğazın içine girmişti.

Pazar bulma sıkıntısı ve düşük fiyat politikaları nedeniyle geçtiğimiz yıl birçok üreticinin bağlarını kesip söktüğü şehirde, ürünleri işleyecek en büyük ve stratejik tesisin de kapanmasıyla birlikte bağcılık faaliyetlerinin bitme noktasına geleceği öngörülüyor. Şehrin en önemli marka değerlerinden biri olan üzümcülük, tesisin taşınmasıyla birlikte sahipsiz kaldı.

Ustalar Musikiyle anıldı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

ELFED ve Elazığ Kültür ve Musiki Derneği iş birliğiyle düzenlenen "Ustalara Saygı Gecesi", yoğun ilgiyle gerçekleştirildi. Harput türkülerinin yaşatılmasını ve hatırlanmasını amaçlayan etkinlik, yaklaşık bin kişinin katılımıyla büyük bir coşkuyla geçti.

Üsküdar Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde gerçekleşen gecede, Elazığlılar Dayanışma Derneği Halk Oyunları ekibinin, Çayda Çıra oyunuyla başladı. Ustalara Saygı Gecesi organizasyonu kapsamında, Muzaffer Ertürk, Hasan Öztürk, Adnan Çilesiz ve Zülfü Demirtaş, Harput'un yüzyıllık ezgilerini seslendirdiler.

Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde düzenlenen geceye Üsküdar Kaymakamı Adem Yazıcı, Üsküdar Belediye Başkan Vekili Ali Aral, ELFED Onursal Başkanı Faik İçmeli, ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin, İstanbul'da faaliyet gösteren Elazığlı Dernekler, İstanbul'da yaşayan Elazığlılar ile davetliler katıldı.

Gecenin selamlama konuşmasını yapan ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin, ELFED'in 23 derneğin çatı kuruluşu olduğunu ifade ederek, Faaliyetlerinde Elazığlı gençlere de büyük önem verdiklerini kaydetti.

ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin: "Elazığ Dernekler Federasyonu 23 derneğin çatı kuruluşu onursal başkanı Faik İçmeli başkanlığında beraber bir heyetle 2013 yılında kurmuştuk. 12. Yılımız. Kendisinden çok şey öğrendik sağ olsun var olsun ve bu güne kadar da birçok sosyal ve kültürel faaliyeti birlikte yapıyoruz ama en önem verdiğimiz konuda bizim gençlik kolları ve gençlere işte bu usta çırak ilişkisi ile bu kültürü aktarmamız bu yılda Elazığ'dan gelen üniversiteyi okumaya gelen gençlerimize bostancı final okullarında bir kahvaltı ev sahipliği yaptık onların yalnız olmadığını bu büyük şehirde söyledik ablalarıyla

abileriyle bir araya getirdik ve mesleki gruplarla da bir araya getirerek onların gerek ileri ki stajlarında ve çalışma hayatlarında da referans olacakları kişilerle buluşturduk." dedi.

Harput Musikisinin oldukça köklü bir geçmişi olduğunu dile getiren Genel Başkan Kazım Gökhan Elgin, Harput Musikisine gönlünü veren Muzaffer Ertürk, Hasan Öztürk, Zülfü Demirtaş ve Adnan Çilesiz'e teşekkür etti.

Elgin: "Harput Musikisine Gönül Veren Ustalarımıza Teşekkür Ediyoruz"

Genel Başkan Kazım Gökhan Elgin: "Evet Harput musikisi bir kere divan şairleri Divan şiirinin efendim ta Artuklu'dan Selçuklu'dan Osmanlı'dan gelen bir gelenekle bugüne gelen hoyratlar gazeller ve musikimizle bezenen bir kültür bunun da işte temsilcileri bugün burada yine kimler ağabeylerimiz büyüklerimiz ustalarımız Sayın Muzaffer Ertürk Hasan

Öztürk Adnan Çilesiz ve Zülfü Demirtaş iyi ki varlar iyi ki onlar ustalarından öğrendiler ve iyi ki onlar şu anda da gençleri el veriyorlar dediğim gibi işte sizleri hep beraber burada topladık ki onlara bir vefa ve saygı gecesi yapalım bu ustalığa bu mesleğe musikiye efendim gönül vermek zaman ayırmak belki her zaman karşılığını görmüyor ama sizlerin alkışı sizlerin burada onları dinlemesi işte bizlerin belki onları unutmayışımız belki onlara bir motivasyon kaynağı.” ifadelerine yer verdi.

Yazıcı: “Elazığ ve ELFED’in bizim için yeri daima başka olmuştur”

Üsküdar Kaymakamı Adem Yazıcı, Elazığ’ın ve ELFED’in kendisinde ayrı bir yeri olduğunu ifade ederek, gecenin organizasyonunda emeği geçen herkese teşekkür etti.
Üsküdar Kaymakamı Adem Yazıcı: “Elazığlı kardeşlerimizin Üsküdar'da bizlerle beraber olmasından çok büyük mutluluk duyduğumu ifade etmek istiyorum ELFED’in yeri hiç kuşkusuz ayrı. Benim meslek hayatımda da Elazığ'ın yeri ayrı bundan 30 yıl önce Bingöl’de görev yaparken 3 yıl içerisinden geçtim o tarihlerde zaman zaman konaklama mecburiyeti hissettiğim ekmeğini yiyip suyunu içtiğim ve daha sonra da nasip kısmet burada bu güzide toplulukla beraber güzel ilçemize hizmet etmekten onur duyduğum çok muhterem kardeşlerimizle sizlerle beraber olmaktan mutluluk duyuyorum.” dedi.
Kürsü konuşmalarının ardından kendine has tavrı, aynı zamanda tasavvufi anlayışı ile Türk Musiki Kültürü’nde ekol olan Harput Musikisinin türküleri, Elazığ Kültür ve Musiki Derneği Başkanı Abdulaziz Koç’un sunumuyla Muzaffer Ertürk, Hasan Öztürk, Zülfü Demirtaş ve Adnan Çilesiz tarafından seslendirildi.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

PALU

Elazığ'a ilk inişimdi… Bir şehrin yüreğine varmadan önce garajı karşılar insanı. Elazığ Garajında bizi ilk karşılayan, Aslıhan Tüylüoğlu'nun ağabeysi sevgili Hayrettin Karakaya oldu. Omzunda yılların bilgeliği, yüzünde içten bir tebessüm vardı. Daha ilk dakikada, sadece bir şehir değil, sıcak bir dostluğun, güvenin ve konukseverliğin kapısından girdiğimizi anlamıştım. Aslıhan Tüylüoğlu'yla bir günlük diye çıktığımız bu yolculuk, Elazığ'da beş gün sürecek içli bir hikâyeye dönüştü.

Şehri bize tanıtan sevgili Hayrettin Karakaya'nın anlatımı, tarih sayfalarını araladığım bir kitap gibi akıyordu önümüzde. Her kelimesiyle geçmişin izlerini, kültürün derinliklerini yaşatıyordu. Hayrettin Bey'i Aslıhan'dan dinlemiştim ama ilk kez görüyordum. Elazığ, Harput, Keban Barajı, Karakaya Barajı, Fırat Nehri'nin doğduğu yer. Çırçır Şelalesi. 9 gözlü Tarihi Köprü, Sivrice Hazar Gölü, Batık Şehir ve Hazar Baba Dağı. Kayak Merkezi, Maden Dağı… Son olarak da Palu'ya yönelmiştik. Oğlu Melik'de yanımızda, yeni bir tarih sayfası serilmişti önümüze.

Toprağın Hatırası: Palu'ya Yolculuk

Palu, yalnızca bir şehir değil… Köklerin göğe uzandığı, taşların bile geçmişi fısıldadığı bir vadidir. Aslıhan'ın kökleri oradaymış, Ben kökleri önemseyen biriyim. Toprağa düşen her iz, bir hayattır gözümde. Bu yüzden o yol, bir dostun geçmişine değil, bir hafızaya yürümek gibiydi benim için.

Sırtımızda Elazığ güneşi, Yüzümüzde Keban'dan esen rüzgâr, İzlerimiz Palu toprağına düşerken bir zamanlar atların gölgesinde yürüyenlerin ayak seslerini duyar gibi oldum.

Sevgili Hayrettin Karakaya, Yüzündeki bilgelikle, gittiğimiz tüm tarihi yerlerin efsanelerini de anlatıyordu. Bilgi donanımını merak ettim. Sormaya utandım. Sessizce googol amcaya sordum.

Karakaya inşaat sektörünün LTD şirketinin sahibi: "Elazığ İl Koordinatörlüğüne Hayrettin Karakaya getirildi." Yazısı gözüme çarptı. Devamında: "Haber" adlı yerel bir gazete kurmuş. Türkiye'nin ilk özel televizyonu Star TV Bölge temsilciliği ve Kanal E TV'de program yapımcılığı ve sunuculuğu yapmış. Ulusal yayın yapan KANAL5 TV'de Bölgenin Sesi adlı siyasi ve bölgesel analiz programını yapmış. Sivil toplum kuruluşlarının değişik kademelerinde görev alarak (Askon) Anadolu aslanları iş adamları derneğinde kurucu başkan yardımcılığı PALU-DER Palu kültür ve dayanışma derneğinde başkan.

Çocukluğumdan beri tarihimizle ilgili bir gönül bağım vardı. Sevgili Karakaya'nın Elazığ yöresini anlatışına can kulağıyla dinliyordum.

Zamanın tozlu kapılarını aralarken, Aslıhan'ın köklerinin bulunduğu bu köyün eski adı "Aşağı Nasran." yeni adı, "Aşağı Kanatlı" köyüne vardık.

Köydeki eve gitmeden Palu sınırları içinde yer alan Palu kalesine gittik.
Tarih, orada nemle karışmıştı taşa. Bir kayanın dili çözülse, Yavuz'un askerleriyle yankılanan dağın sesiyle konuşur sanırsınız. Kale Bey'i Cimşit Yavuz Sultan Selim'e Şah İsmail'e karşı savaşında her türlü desteği vermiş ama Özerklik şartıyla…
Osmanlı'dan alınan bir özerklik değil sadece, Bir halkın belleğine kazınmış bir onur vardı orada. Bir unvan değil, binlerce yıllık var oluşun mührüydü.
Aslıhan'ın gözlerinde bir başka ışık vardı. Köklerinden gelen bir çağrı ona bu kenti gümüş tepside sunuyordu sanki.

Toprağa eğildim, Ellerimi avuçladım Palu'nun tozuna, Sanki Aslıhan'ın çocukluğundan kalmış bir sevinç parmaklarımın arasından geçip kalbime aktı. Palu, sessizdi. Ama sessizliği bile anlatıyordu, bir zamanlarımın kalabalığını…
Hayrettin Bey konuşmalarına devam ediyordu. Yeni bir efsane kapısı aralamıştı. Bir efsaneye göre, Timur, doğudan batıya yürürken Palu'ya da uğramıştı. Fakat Palu Kalesi, sanki gökyüzüne omuz vermiş gibi dirençliydi. Timur'un ordusu ufukta yürürken, Palu Kalesi dimdik duruyordu. Zamana meydan okuyan taşları, göğe uzanan sessiz bir direniş gibiydi. Rivayet edilir ki, Timur kaleyi görünce durup şöyle demiş; "Sarp... Zor... Zaman alır," dedi kendi kendine. Tarih, Palu'yu es geçti. Çünkü bazı kaleler yalnızca yüksek değildir, onlar, toprağın direncini, halkın onurunu taşır. Palu, fethin değil, saygının durağı oldu.
Tarih, her zaman kılıçla yazılmaz, bazı kaleler saygıyla aşar zorluğu… Palu da o zorlu günleri öyle aşmıştı.
Biz tarihin içinde soluklanırken, Sevgili Hayrettin Bey'in oğlu Melik bizi fotoğraflarla anılarımıza katkıda bulunuyordu. O anda, gökyüzünden ağır ağır süzülen iri bir kuş kondu Kalenin burcuna. Kanatlarında bir çağrının sesleri, gagasında bir tarihi fısıltının izleri vardı. Kuşa selam durur gibi bakıyordum. Sessizlikte yankılanan bir sesle ruhum onu diner gibi oldu. Kuşun aklından geçenler: "Ben bu topraklarda Yavuz'un adımlarını gördüm," dedi. "Savaşların soğuk nefesini, anlaşmaların ağır yükünü taşıdım. Şah İsmail'le tutuşan kıvılcımda, Cimşit Bey'in' bilge duruşuna tanık oldum. Bu kale, yalnızca taş değil, onurun, sadakatin, yurdunu korumanın adıydı." der gibi gözleri sabit bakıyordu kaleden bize…

Aslıhan'a döndüm o an ve dedim ki: "Aslıhan, sen bu toprakların kızısın. Atalarının sesi kanında, ayaklarının bastığı yerler tarih… Belki de sen, Palu'nun bugünkü sözüsün. Cimşit Bey'in gönül diliyle konuşuyorsun fark etmeden." Aslıhan'ın tebessümü içimi ısıtmıştı. Kaleden ayrılınca Aslıhan'ın dünyaya kök salan topraklarına gittik. Çiftlik evinde Almanya'dan emekli amcalarının oğlu Hanifi Çelik Bey sıcak bir içtenlikle karşıladı bizi. Daha eve girmeden bahçede, kazlar, tavuklar, kediler, köpekler, Aslıhan'ın etrafında toplanmıştı. Sanki doğanın dostluğunu sessizce kutluyorlardı. Balkondaki sobanın başına geçtik. Sevgili Melik, bahçeden çıkardığı patatesleri, Sobanın fırınına yerleştirdi. Bu manzara, toprağın sessiz emeğini anlatan bir güzelliğin hikâyesiydi.
Sobada pişen ve içilen çayın tadı, tarlanın bereketiyle birleşerek ruhumuzda yeni bir huzur resmediyordu. O an, doğanın ve tarihin iç içe geçtiği, insanın köklerine dokunduğu bir anı yaşıyorduk. Gece geç saat köyden ayrılırken Aslıhan ve Hayrettin Bey'in ataların ekmek kokusunu yanımıza alarak dönüş yoluna geçmiştik. Sanki başka bir gezegenden huzur toplamıştım.

Araba köy yolundan Elazığ'a ilerlerken, Aslıhan'a dönüp gülümsedim: "Sen bu toprağın yetiştirdiği Cimşit Bey'in mirasına omuz veren kızısın." dedim.

FATMA ARAS

Fatma Aras Iğdır'ın Aralık ilçesi Yukarı Aratan köyünde doğdu (1954). Bir süre Almanya'da yaşadı. MTA Van bölgesinde başladığı iş hayatı, aynı kurumun İzmir bölgesinden kimya teknisyeni olarak emekliliğine dek sürdü.
İlk şiiri 1975 yılında Hürriyet gazetesinin Avrupa baskısında yer aldı.
Yazı ve şiirleri, Denizsuyukâsesi, Şiiri Özlüyorum, Dize, Şiirsaati, Mühür, Eliz, Temren, Hayal, Akköy, Sincan İstasyonu, Şiirden, Şehir, Deliler Teknesi, Evrensel, Üvercinka, Akatalpa, Kıyı Dili, Klaros, Sarmal Çevrim, Yaşam Sanat, Edebiyat Nöbeti, Papirüs, Silgi, Roman Kahramanları, Nanoist, Mavi Yeşil, Cumhuriyet Kitap, Cumhuriyet Ege Eki, Aydınlık, Honar ve Eghtesad (İran), Asma Köprü (Paris), Referans (Almanya), Bakış (Almanya) gibi dergi, gazete ve kitap eklerinde yer aldı.
Hece ile yazılmış şiirleri, Gazi Üniversitesi'nde Dr. Fatma Ahsen Turan'ın hazırladığı Sazın ve Sözün Sultanları kitabına alındı.
Almanya'da yaşayan Bekir Karadeniz ve Orhan Bahçıvan'ın hazırladığı Doğulu Ozanlar kitabında da şiirleri yer aldı.
Bazı şiirleri bestelendi. Bazıları İngilizceye ve Katalancaya çevrildi.
İngiltere'de yayın yapan skyhaber.uk ve grevat-tv.uk kanallarında şiirleri ve özgeçmişine yer verildi.
Bir süre Canaz İnternet TV'de, Şiir Saati Programı'nın yapım ve sunumunu gerçekleştirdi.
Manisa Celal Bayar Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Türk Dili ve Edebiyatı Ana bilim Dalı öğrencisi Fahriye Merve Türker 2009 yılında yüksek lisans tezini Fatma Aras şiir kitapları konusunda yaptı.
TYS ve MESAM üyesi olan Fatma Aras, İzmir'de yaşıyor.

Şiir Kitapları:
* Saklıyım, Şiir, Etki/Dize Yayınları, 2008
* Göğü Azalan Kuşlar, Şiir, Etki/Dize Yayınları, 2012
* Ağrılı Beklemeler, Şiir, Etki/Dize Yayınları, 2015
* Söz ve Hançer, Etki/Dize Yayınları, 2017
* İkiz Acılar, Şiir, Kaos Çocuk Parkı Yayınları, 2019
* Olduğu Gibi, Şiir, Temren Yayınları, 2020
* ARAS'TA, Toplu Şiirler, Klaros Yayınları, 2022
* Herkes İçin Hüzün, Şiir, ŞY Kitap, 2023
* Bir Ateşten Bir Buzdan, Klaros yayınları 2024
* Bu Yüreğin Yedeği Yok, Klaros Yayınları 2024

Ortak Kitaplar:
1- Usta Şairlerin Poetikaları Üzerine Söyleşiler (2022)
Hazırlayan: Veysel Çolak, Aslıhan Tüylüoğlu, Hatice Eğilmez Kaya
2- Mani'dar, Mani (2023), Haydar Eroğlu ile ortak
3- Aras Nehri'ne Maniler (2023), Vahdettin Yılmaz, Ozan Miskini (Sait Küçük) ile ortak
4- İzmir'in Seyir Defteri (2020), Derleyen: Mustafa Özturanlı
5- Karşıyaka'ya Son Vapur (2022) Derleyen: Mustafa Özturanlı

Ödül:
Göğü Azalan Kuşlar, Şiir, Etki/Dize Yayınları, 2012
(Bu kitabıyla Karşıyaka Belediyesi Homeros Edebiyat Ödülleri Metin Eloğlu Şiir Ödülü'nde 3.lük aldı.)
Herkes İçin Hüzün, Şiir, ŞY Kitap, 2023 (Devrek Belediyesi Rüştü Onur Şiir Ödülü 1.lik)

Öykü ve Anı:
Dağ, Su Korku, Öykü ve Anı, Zengin Yayıncılık, 2017

Araştırma:
Türküler Kan Damlası, Anlatı, Klaros Yayınları, 2021

Deneme:
Turna Ağıtı, Mektup, Mühür Yayınları, 2015

İnceleme:
Aras Boyu Çığlık, İnceleme, Klaros Yayınları, 2020

Elazığ'ın üniversite öyküsü

İdrak ettiğimiz 1925 yılı, Fırat Üniversitesi'nin kuruluşunun 50. sene-i devriyesi. Doğal olarak Fırat Üniversitesi'nin bilimsel araştırma ve incelemelerinin, üniversitede kariyer ve değerli çalışmalar yapmış öğretim üyelerince, konferanslarda ve yayınlarda konu edildiğini düşünüyorum.

Dolayısıyla ben yazımda sadece doğup büyüdüğüm şehr-i minnetim Elazığ'da, üniversite kurulacağı söylentilerinin yaygınlaştığı Elazığ Lisesi'ndeki 1950'li öğrencilik yıllarımdan hafızamda kalanları sizlerle paylaşmak istiyorum.

SEVİM ANAGÖR KOYUNOĞLU

1950'li yılların ilk yarısına kadar Türkiye'de, İstanbul ve Ankara'daki köklü üniversiteler ile 1834'de kurulan tarihi Harp Okulu'nun dışında diğer kentlerde üniversite düzeyinde eğitim kurumu yoktu. 1955 yılında ilk kez İzmir'de Ege Üniversitesi, Trabzon'da Karadeniz Teknik Üniversitesi kuruldu.

Bizim kuşakların öğrencilik yıllarında okumak bizler için bir tutkuydu. Üniversite mezunu olmak ise her öğrencinin en büyük hayaliydi ve bir ayrıcalıktı. Sınıf arkadaşlarım arasında zaman zaman okumak için "İstanbul'a mı gitsem, Ankara'da mı okusam" diye konuşmalar geçerdi. Ankara ve İstanbul'daki başarıya odaklı fakültelerin, giriş sınavları çakıştığı için seçim yapmak gerekiyordu. Yeni kurulan İzmir ve Trabzon üniversitelerinin adı bile geçmezdi, rağbet yoktu. Kız öğrenciler İstanbul ya da Ankara gibi büyük şehirlerde okumanın getireceği sorunların endişesini taşırdı. İstanbul'da ya da Ankara'da bir yakını olanlar hiç olmazsa yurda yerleşinceye kadar konaklama sorunu yaşamayacakları için şanslı sayılırdı.

İşte tam da hayallerimizin peşinde olduğumuz o yıllarda Doğu illerinden birinde bir üniversite kurulacağı, bu üniversitenin de Elazığ'da kurulacağı söylentileri yayılmaya başladı. Bir süre sonra da bu üniversitenin Elazığ'da kurulması için başta Elazığ Milletvekili Avukat ve Yazar Ömer Sanaç olmak üzere Elazığ'ın ileri gelenlerinin çok çalıştıkları, bu amaçla bir dernek kurulduğu, konunun Ankara'da bakanlar, Başbakan ve Cumhurbaşkanı ile görüşüldüğü anlatılmaya başlandı. Kız arkadaşlarımdan, "Babam beni okutmak için Ankara'ya İstanbul'a

göndermez" diyenler bu haberlere en çok sevinenler oldu.

Ne yazık ki bu sevindirici haberler uzun sürmedi. Doğu illerinden birine kurulacak olan bu üniversitenin Erzurum'da kurulacağını ve adının da

Atatürk Üniversitesi olduğunu öğrendik. 1957 yılında Erzurum'da Atatürk Üniversitesi, 1958'de ise Eskişehir'de Anadolu Üniversitesi kuruldu. Şimdi değerlendirdiğimde yer seçiminde Elazığ değil de Erzurum'da karar verilmesinde siyasi çıkar ve beklentilerin etkisinin olduğunu düşünüyorum.

O yılların Elazığ Lisesi'nde ülkemize yurtsever, çağdaş, aydın ve Atatürkçü gençler kazandırmak için seferber olmuş bir eğitim ordusu vardı. Elazığ Lisesi, başarılı, kaliteli ve geniş bir coğrafyaya hizmet veren sıra dışı bir lise idi. Dolayısıyla bizim kuşaklar lisede alınan nitelikli eğitim sayesinde Ankara ve İstanbul Üniversitelerinin farklı fakültelerinin sınavlarını kazanarak öğrenimlerine devam ettiler. Aralarından yurtdışı sınavlarını kazanarak ABD'ye, İngiltere'ye ve Almanya'ya gidenler oldu. Öte yandan yıllar sonra değerli hocalarımızdan lise iki ve üçüncü sınıflarda kimya öğretmenimiz Memnune Bildik ve biyoloji hocamız Fatma Sayı, Fırat Üniversitesine geçerek akademisyen kadrolarında Prof. Dr. kademesine kadar yükseldiler. Bu arada Fırat Üniversite'sinde uzun yıllar öğretim üyesi olarak değerli hizmetlerde bulunan ve anılarımda özel bir yeri olan Memnune Bildik hocamdan birkaç cümle ile söz etmeden geçmek istemiyorum. Fen Fakültesi Kimya Bölümü mezunu olan Memnune Hanım, donanımlı bir hocaydı. Öğrenciye yaklaşımında mantıklı ve iyimser bir tutum izlerdi. İki yıl süreyle kimya hocamız oldu, derslerde onu büyük bir ilgiyle dinlerdik, ders süresince tüm sınıf derse odaklanırdı. Hocamızın bir kez bile herhangi bir öğrenciye "konuşma" dediğini hatırlamıyorum. Güven veren bir hocaydı. Öğrencinin bilgisini, mantıklı, objektif ve öğrencinin diğer yönlerinden bağımsız değerlendirirdi. 17 yıllık eğitim hayatımda tanıdığım onlarca hoca arasında, not vermede bu derece adil olan, hak ettiğimiz en doğru notu veren, böylesine not değerlendirme yetisine sahip başka hoca tanımadım.

1960'lı yıllara gelindiğinde Türkiye ekonomisinin gelişmesi, köklü ve yapısal dönüşümlerin gerçekleşmesi ve bölgeler arasındaki dengesizliğin azaltılması için planlı kalkınma modelinin uygulandığı dönem başladı. Planlı Kalkınma döneminde Türkiye çapında eğitim yatırımlarına ağırlık verildi. Anadolu illerinde 1971'de Kayseri'de Erciyes Üniversitesi, 1973'te Diyarbakır'da Dicle Üniversitesi ve Adana'da Çukurova Üniversitesi, 1975'te Samsun'da 19 Mayıs Üniversitesi, Bursa'da Uludağ Üniversite'si, Malatya'da İnönü Üniversitesi ve Elazığ'da Fırat Üniversitesi kuruldu.

Elbette ki bizlerin yıllar önce Elazığ'da kurulmasını heyecanla beklediğimiz üst düzeyde eğitim veren bir bilim kurumu olan Fırat Üniversitesi, Elazığ için çok çok önemlidir. Bir devlet üniversitesi olan Fırat Üniversitesi'nin farklı fakültelerinde hukuk, bankacılık, finans, dış ticaret, yönetim, sağlık, teknik vb. alanlarda çağdaş ve bilimsel eğitim verilmektedir. Bilimsel araştırmalarla, ulusal ve yerel kültür bilincini geliştirmeye ve yaymaya yönelik pek çok çalışmalar yapılmaktadır. Fırat Üniversitesi'nde de Türkiye'nin diğer köklü üniversitelerde olduğu gibi ülkenin ihtiyacı olan nitelikli insanlar yetişmektedir.

“Esmerim Kıyma Bana” Harput Türküsü...

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Türk Halk Müziği Muzaffer Ertürk, Sadettin Kaynak bestelediği “Esmerim kıyma bana” türküsünün Harput türküsü olduğunu iddia etti.

Ünlü Bestekar Muzaffer Ertürk’ün Muayyer makamındaki “Esmerim Kıyma Bana” adlı eseri Elazığ’dan derlendiği ifade edildi. ELFED’in düzenlediği ‘Ustalara Saygı Gecesi’nde sahne alan Türk Halk Müziği Sanatçısı Muzaffer Ertürk, “Esmerim Kıyma Bana” adlı eseri kendine has üslubuyla yorumladıktan sonra türkünün Elazığ Türküsü olduğunu söyledi. Eserin Sadettin Kaynak tarafından bestelendiğinin bilindiğini ifade eden Ertürk, “Seslendirdiğim bu güzel eser Elazığ Türküsüdür. Bu türkü yıllardır Elazığ’da okunmaktadır.” dedi.

“Esmerim Kıyma Bana” adlı eser Hafız Osman Öge tarafından, 1936 yılında ‘Elazığ’ yöresinin türküsü olarak TRT repertuarına girdiği biliniyor.

Müzik kaynaklarından yer alan bilgilere göre; 1917'de Elazığ'da askerlik yapan Sadettin Kaynak'ın ulusal repertuara taşıdığı türkü, “Dağlarda meşelerde (Piyale vakti)” ismiyle TRT THM repertuarında; “Evleri Görünüyor” ismiyle de 1936 Elaziz Halkevi yayını “Elaziz Halk Türküleri ve Oyunları” kitabında, Elazığ türküsü olarak notasıyla mevcut olduğu belirtiliyor.

Türkünün Sözleri:

Esmerim kıyma bana
Kurban olayım sana

Esmer aman aman aman
Çok içmişim başım duman
Sevdâlıyım hâlim yaman(vay)

Yılda kurban bir olur
Hergün kurbanım sana

Esmer aman aman aman
Çok içmişim başım duman
Sevdâlıyım hâlim yaman(vay)

BİZ KADERİ YANLIŞ ANLADIK

Biz, kısmetse gelir dedik
KUR'AN: Herkese çalışmasının karşılığı vardır. dedi.
Biz alnında yazılan olur dedik;
KUR'AN: Biz her insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık, dedi.
Sonra da kendi beceriksizliğimize KADER deyip ağladık

EMEKLİ BİR BABA

GÜRKAN ÖZENSOY

Baba, sabah namazından sonra yavaşça hazırlandı. Ceketi eskiydi ama temiz;
Elinde torunlarına lokum, bir de ev yapımı pekmez.
"Bir uğrayayım…" dedi kendi kendine. Torunların saçını okşayayım, gözlerine bakayım.
Gülüşleri evime bayram olur. Sitenin kapısına geldi. Güvenlik kimlik istedi, içeri haber verdi.
Baba hafifçe boynunu büktü. Evlat evi kapısı kapı oldu yine…
Asansörle yukarı çıktı. Gelin kapıyı açtı. Şık, bakımlı, telaşlı.
- Baba keşke haber verseydin… Ev dağılmasın şimdi.
Baba gülümsedi: - Dağılmaz gelin kızım. Biz iz bırakmadan severiz.
Torunlar sarıldı. Baba avuçlarına gizli lokum koydu.
Gelin hemen uyardı: - Şeker yok baba, biz temiz besleniyoruz.
Baba bozulmadı, sadece lokumu cebine geri koydu.
Hep yaptığı gibi susarak sabretti. Titrek eli cebine gitti, yılların alışkanlığı…
"Gel kızım," dedi, "Dedenden sana biraz harçlık."
Küçük kız tam uzanacaktı ki annesi başını iki yana salladı, gözlerinde hem gurur hem acı:
"Emekliler no kızım! Babacığım… olmaz. Sen emeklisin…"
Küçük Kız annesine baktı, anlamaya çalışır gibi. Sonra usulca dedenin elini çekti, minik sesi titredi: "Dede… biz emeklilerden para almıyoruz."
Dedenin eli havada kaldı…Gülümsemek istedi, beceremedi. Yüzündeki çizgiler bir anda yılların değil, kırgınlığın izi oldu.
Başını okşadı torununun. "Tamam kızım…Benim en büyük harçlığım sizin yüzünüz olsun."
Koltuk kenarına oturdu, tam yaslanmadı. Masaya dokunurken parmaklarını bile hafifçe bıraktı.
Her yer pırıl pırıl…Ama bir sıcaklık eksikti. Torunlar masal istedi, anlattı.
Çocukların kirpikleri ağırlaşınca baba bir an dünyayı unuttu.
"İyi ki geldim," dedi içinden. Derken gelin kız saate baktı:
- Baba, misafirler geliyor. Biz hazırlanacağız. Sen istersen yavaş yavaş…Baba ayağa kalktı.
Ceketinin düğmelerini iliklediği.
Yoluna doğru yürüdü…Eşiğe geldi. Durdu. Sabır bitti, söz zamanı geldi.
Döndü, kızının gözlerine baktı:
- Kızım… Bizim ev küçük olabilir, âmâ oraya gelen aç girmez, kırık çıkmaz, gönlü daralmazdı. Kapım kilit bilmezdi. Çaya haber verilmezdi. Varsa paylaşılırdı, yoksa helâlleşilirdi.
Kız sustu. Onun susması bile gösterişliydi sanki.
Baba devam etti:
- Şimdi evin büyük, âmâ gönlün odam kadar daralmış gibi. Sofran çeşitli, âmâ sohbetin eksik. Kapın güvenlikle açılıyor, âmâ iç huzurun kapalı.
Sonra yavaşça ellerini arkasında bağladı. Derin bir nefes aldı.
Gözleri hafif doldu, sesi titremedi: Kapıdan çıkarken torun cama koştu, el salladı.
Baba, gözyaşını saklamak için başını önüne eğdi.

Sonra kendi kendine:
- Hür yaşadım kızım… Ama evlat kapısında misafir olmakmış en ağır tutsaklık.
Kapı kapandı. Evin içi hâlâ parlaktı, ama artık soğuktu.
Baba eski evine döndü. Ağır ağır merdivenlerden kendi evine çıkarken iyi ki emekli maaşım var iyi ki devlet mecbur etmiş BAĞ-KUR'u muhtaç değilim dedi. Telefon titredi.
Oğlu arıyordu. Baba açtı, sesi hâlâ torunun sıcaklığıyla yumuşaktı:
- Efendim oğlum?
Oğlunun sesi sert değildi ama mesafeliydi, birinin kulağına fısıldadığı cümleler gibi:
- Baba… İyi olmamış Gelin üzülmüş. Yüzü düşmüş. "Herkesin yanında ders verir gibi konuştu" diyor. Lütfen… Bizim evde öyle konuşma. Ev bizim düzenimiz biliyorsun. Kimseyi kırmak istemeyiz.
Baba durdu. Sokağın serin sabahı, bir an nefes gibi yüzüne vurdu. Dizinin bağı çözüldü sanki. Yavaşça konuştu:
- Öyle mi demiş? Peki oğlum. Siz kırılmayın yeter. Ben gelmem artık öyle ansızın. Merak etmeyin…Biz uzaktan severiz zaten.
Telefon kapandı. Baba başını kaldırdı, gökyüzüne baktı. Gözleri dolmadı…
Sadece içinden bir cümle geçti; kimse duymadı, rüzgâr bile taşıyamadı:
"Meğer ev büyüdükçe yürek küçülürmüş…" Sonra bastonuna değil, yılların emeğine dayanmış bir adam gibi yürüdü.
Torun gülüşü çınladı hafızasında. Onun için eksilmeyecek, geri çekilecek… Ama küsmeyecek bir sevgiydi bu.
Çünkü o biliyordu artık: En ağır kapı… evlat kapısıymış.
Ve en sessiz kırgınlık… babanınki. Ve o an sadece içinden geçti, dudakları kıpırdadı:
"Allah kimseyi kimseye muhtaç etmesin…"
Gerçek bir olaydan kurgulanmıştır.
NOT: ALLAH Kader'i çabaları ile elde edenlerden eylesin ve de ALLAH bir anne babanın 10 çocuğa bile bakabildiği bir süreçte torun sevgisini yaşamasını çocuklarına canı gönülden babalarına tattırmalarını nasip etsin
Sürçi lisan ettik ise affola. Sağ olun, var olun, ALLAH'a emanet olun.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ…
0553 253 30 90

BENELÜXS GEZİSİ

SÜNDÜS ARSLAN AKÇA

BELÇİKA

Brugge

Brugge "Kuzeyin Venedik'i" diye anılan çok özel bir şehir. Orta Çağ'dan günümüze çok iyi korunmuş mimarisiyle UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alıyor. Kent kanalları, taş köprüleri, sivri çatılı evleri, tarihi meydanları ve saat kuleleriyle ünlü. Gezerken kendinizi bir orta çağa gidip gelmiş gibi hissediyorsunuz.

9. yüzyılda Viking istilalarına karşı savunma amaçlı kurulmuş. 12. yüzyılda deniz ticareti sayesinde Avrupa'nın en önemli ticaret merkezlerinden biri olmuş. 15. yüzyıl, Brugge'nin altın çağı imiş.: İpek, dantel, baharat ve değerli taş ticareti ile zenginleşmiş.

Burg Meydanı'na geçiyoruz. Brugge Belediye Sarayı'nı görüyoruz.1376'dan beri şehir yönetiminin merkezi. Gotik belediye saraylarının en eski ve

etkileyicilerinden biri olduğu söyleniyor. Belediye sarayının yanında altın yaldızlı heykellerle süslü daha küçük ama çok dikkat çekici bina ise Kutsal Kan Bazilikası. Rivayete göre İsa'nın çarmıha gerildikten sonra kanını taşıyan bez parçası bu bazilikada saklanıyor. İçine merdivenle giriliyor. Girdik görmek için ama sırada çok insan olunca verilen serbest zamanımızın yetmeyeceğini düşünüp geri çıkmak zorunda kaldık. Ve yine aynı meydanda zarif klasik bir binanın Eski Adalet Sarayı olduğunu öğreniyoruz.
Şehrin içinden geçen kanallarda tekne turlarıyla şehri farklı bir açıdan görmek de mümkün. Harika bir görsel şölen sunuyor.
Brugge, Belçika çikolatası ve birası ile ünlüdür. Şehirde çok sayıda el yapımı çikolata dükkânı var. Dantel işçiliği, Brugge'nin simgesel sanatlarından biri. Belçika waffle ve patates kızartması burada da çok yaygındır. Tabii ki waffle yemeden ayrılmadık bu Orta Çağ şehrinden.
Günümüzde Brugge, her yıl milyonlarca turistin ziyaret ettiği bir şehir. Tarihi atmosferiyle romantik geziler için tercih edilen popüler yerlerden biridir. Buralara yolunuz düşerse görmeden geçmeyin derim. Bol bol fotoğraf çekimlerinden sonra rotayı yol güzergahımızda olan Gent'te çevirdik.

Gent

Gent, Belçika'nın kuzeyinde; tarihiyle Brugge kadar büyüleyici ama daha canlı ve genç ruhlu bir şehir. Belçika'nın en büyük üçüncü şehridir. Üniversite şehri olduğu için genç, enerjik ve kültürel açıdan oldukça aktif görünüyor. Brugge gibi kanalları var ama daha az turistik ve daha çok yerel hayatın aktığı bir merkez olduğunu öğreniyoruz rehberimizden. Burada da gotik tarzı eserler görüyorsunuz bolca. Benelüxs turunda tarihi eserleri koruyuşlarına hayran kaldım. Eserler ilk başta hayranlık uyandırsa da zamanla aynı şeyleri görüyorum hissi veriyor. Belki de inanç ve kültür olarak yabancı kaldığımızdandır.
Korenmarkt Meydanı, şehrin kalbi, kafeler ve tarihi binalarla çevrili canlı bir meydan. Bir kafede oturup kendimizi kahve ile ödüllendiriyoruz.
Brugge ile Gent'i karşılaştırdığımda; Brugge bana daha turistik, masalsı ve romantik geldi. Gent ise daha canlı, yerel halkın yaşadığı, üniversite ve sanatla dolu bir şehir izlenimi verdi.

Brüksel

Sonunda yolcuğumuza başladığımız noktaya geri döndük. Daha otobüsteyken anlatmaya başladı Özer Bey: "Brüksel, Belçika'nın başkenti olmasının yanında Avrupa Birliği'nin de fiilî başkentidir. Hem tarihi hem de modern yüzüyle öne çıkan kozmopolit bir şehirdir. Nüfusu yaklaşık 1,2 milyon (metropol bölgesiyle 2 milyonu geçer). Belçika'nın üç resmi dil bölgesinden biridir: Fransızca ve Felemenkçe (Flamanca) yaygın; ayrıca İngilizce de çok kullanılır. Avrupa Birliği ve NATO merkezleri burada bulunduğu için "Avrupa'nın Kalbi" olarak anılır.

Burası10. yüzyılda Senne Nehri kıyısında küçük bir yerleşim yeri olarak kuruldu. Orta Çağ'da yün ve tekstil ticaretiyle gelişti. 19. yüzyılda Belçika Krallığı'nın başkenti oldu. 20. yüzyılda, özellikle II. Dünya Savaşı sonrası, Avrupa'nın siyasi merkezi hâline geldi."

Aracımızla Kraliyet Sarayı'nın önünden geçiyoruz. Kraliyet ailesinin resmi ikametgahı. Yaz aylarında ziyaretçiye açıkmış.

Aracımızdan inip Grand Place (Büyük Meydan) a yürüyoruz. UNESCO Dünya Mirası. Altın yaldızlı lonca evleri, Belediye Sarayı ve Kral'ın Evi burada bulunuyormuş. Avrupa'nın en güzel meydanlarından biri bence. Bu meydanda bizi bekleyen güzel bir insan vardı. Otelimize gidene kadar olan süreçte Salih Çalışkan ağabey bize mihmandarlık etti. Yürürken ilk karşımıza çıkan Manneken Pis heykeli oldu. Şehri simgeleyen esprili bir figür. İlginçte bir hikayesi var. Brüksel kuşatma altındayken düşmanlar şehri havaya uçurmak için surların altına barut fıçısı yerleştirmiştir. Bir çocuk bunu fark eder ve üzerine idrarını yaparak fitili söndürür. Böylece şehir kurtulur.

Bir yandan yürüyoruz bir yandan da Salih ağabey waffle yapan yer arıyor. Aramızda espri konusu olmuştu. Sosyal medyada waffle paylaşımlarıma "Waffle Belçika'da yenir" yazardı. O waffle Brüksel'de ısmarlandı. Belçika çikolatasını bilmeyen yoktur herhalde. Hediyelik çikolatalarımızı da alıyoruz bu arada.

Çok kültürlü yapısıyla farklı mutfakların ve sanat etkinliklerinin buluşma noktası olmuş. Salih ağabey Emirdağlı. Türk Mahallelerinin olduğunu söylüyor. Kasabımızdan tutun da marketimiz, berberimiz …Herkes Türk. Burada yaşayan yoğun Türk nüfusuna jest olsun diye

bir sokağın adını da **“Türk Sokağı”** koymuş belediye.
Belçika’nın 3 şehrini görme fırsatımız oldu. Brüksel için de şunu söyleyebilirim. Modern, kozmopolit ve Avrupa’nın siyasi ve ekonomik merkezi.

Yazıma başlarken **“Türkler her yerde.”** demiştim. Şimdi de **“Elazığlılar her yerde”** diyeceğim. Brüksel’de yaşadığım bunu dedirtti. Yemek yiyebileceğimiz mekân ararken epey yorulduk. Sonunda tabelasında **“kebap”** yazan yeri görünce hemen önündeki masaya oturuverdim. Eşim ve Salih ağabey siparişi vermek için içeri girdiler. Geldiklerinde gülümseyerek “Bunlar da Elazığlı” demezler mi? Yüzüme kocaman bir gülümseme yayıldı. Yorgunluk uçtu gitti. Daha sonra masamıza geldiler. Aynı gülümsemeyi onların yüzlerinde de görmek güzeldi.
Tanıştık Palulu İlyas Şeker ve Karakoçanlı Ahmet Gürgöze bir araya gelip restoran açmışlar. Uzun yıllardır birlikte çalışıyorlarmış. Bitişiğindeki kafe de onlara aitmiş.
Ahmet Gürgöze “Buraya ilk geldiğimiz yıllarda çok zorluklar yaşadık. Sokakta kaldım, aç kaldım. Bugünümüze şükür. Şu anda otuzdan fazla insanın ekmek kapısıyım. Her yıl fırsat buldukça Elazığ’a gidiyorum. Memleketime de ev yaptırdım.”
Neden memleketten ayrıldınız, diye sorduğumda İlyas Şeker; “Bölgenin geri kalmışlığı, sosyolojik sebepler bizleri buralara getirdi. Sorun sadece ekonomik değildi. Birimiz gelince diğer kardeşleri de tek tek getirdik. Memlekette kalan az, çoğunluk buradayız artık.” dedi.
Özlüyor musunuz sorusuna “Özlenmez mi, 92 yaşında anam var. Doğup büyüdüğümüz topraklar” diye cevap verdi İlyas Bey.
Doydukları şehirdeydiler fakat doğdukları şehre özlemi gözlerinden anlamamak mümkün değildi. Birlikte kahvelerimizi içtikten sonra bir hatıra fotoğrafı çektirip vedalaştık.
Bize ayrılan sürenin de sonuna gelmiştik. Salih ağabeyle de vedalaştıktan sonra aracımıza bindik. “Allah’ım beni güzel insanlarla tanış kıl” diye dua ederim hep. Nice güzelliklerle, yoğun duygularla dönüyoruz otelimize. Bir Benelüks masalının sonuna geldik. Farklı ülkeler, bambaşka kültürler, muhteşem doğa manzaraları, müthiş bir tarihi doku ve en önemlisi birbirine bakınca tebessüm eden insanlar…Daha ne olsun!

Boncuklu İğne Oyası yeniden hayat buluyor

Elazığ'a özgü geleneksel boncuklu iğne oyasının kadim bir kültürel miras olarak geleceğe taşınmasına yönelik kurslar düzenleniliyor.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi, kadınlara yönelik ekonomik kalkınma ve kültürel mirası koruma yönündeki projelerine devam ediyor.

TÜBİTAK'ın destekleriyle Cumhuriyet'in 100. yılı özel çağrısı kapsamında başlatılan "Kadın Emeğinin Gücü" isimli proje, Kadir Has Üniversitesi ve Elazığ Belediyesi iş birliğiyle hayata geçti.

Projeyle; yüzyıllardır Elazığlı kadınların ilmek ilmek hayallerini, umutlarını, hüzünlerini ve sevinçlerini yansıtan Elazığ'a özgü geleneksel boncuklu iğne oyasının kadim bir kültürel miras olarak geleceğe taşınmasına katkı sağlanacak.

Elazığ Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü Aile Danışma ve Eğitim Merkezi (ADEM) koordinasyonunda Doç. Dr. Esra Bayhantopçu'nun yürütücüsü, Doç. Dr. Çiğdem Gürsoy'un araştırmacısı olduğu projeyle, kültürel mirasımızın önemli bir öğesi olan kadın el emeği ile üretilen el işlerinin görünürlük kazanması ve bu sayede kültürel öğelerimize sahip çıkılması hedefleniyor. Kadının statüsünün yükseltilmesi ve ekonomik kalkınmaya katkının da hedeflendiği projeyle kadınlar üretime teşvik edilecek.

Anket ve Seminerler Düzenlendi

Elazığ ili ile özdeşleşen "Boncuklu İğne Oyası" özelinde gerçekleştirilen projenin ilk etabında; Elazığ Belediyesi'nin desteği ile proje araştırmacıları öncelikle yerel yöneticiler ile görüşmeler gerçekleştirdi, daha sonra bölgenin bu alandaki analizini yapmak için 390 kadın ile yüz yüze anket gerçekleştirerek ihtiyaç haritası çıkarıldı.

Mayıs ayı içerisinde Elazığ Belediyesi Kültür Merkezi'nde Doç. Dr. Esra Bayhantopçu ve Doç. Dr. Çiğdem Gürsoy tarafından Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu, Kültür, Sanat ve Sosyal İşler Müdürü Mehmet Karaaslan'ın da katılımları ile kadınlara yönelik eşitlik, ekonomik gelişim ve kültürel mirasa dair konuları içeren seminerler düzenlendi.

20 Kadın Kursiyer eğitim alacak

Birinci yılını doldurmak üzere olan projenin ikinci aşamasında ise Elazığ ile özdeşleşen "Boncuklu İğne Oyası" geleneksel el sanatının geliştirilmesine yönelik usta öğreticiler tarafından ev kadınlarına eğitici kurslar veriliyor.

Kurslarda ilk etapta 20 kadın kursiyer eğitim alacak ve proje kapsamında kursiyerlere ücretsiz malzeme desteği sağlanacak.

Kursa katılan kadınlar; Elazığ'ın tarihini, kültürel ve sanatsal değerlerini ve gelecek nesillere aktarılacak önemli bir mirası simgeleyen ve görünmeyen bir hazine olarak bilinen "Boncuklu İğne Oyası" motifiyle; yaka iğneleri, tepsi, başörtüler, duvak, gelin çiçeği, gelin tacı, takılar, kahve sunum peçeteleri ve tespih başlığı gibi nadide eserler üretecek.

Yine proje kapsamında kadınların her alanda kendilerini geliştirmelerine destek vermek amacıyla projede yer alan akademisyenler tarafından; katılımcılara dijitalleşme, bilgisayar kullanımı, girişimcilik gibi eğitimler de verecek.

Eğitim sürecinin sonunda her biri ayrı birer kültürel hazine niteliği taşıyan eserler, Elazığ Belediyesi tarafından açılacak bir sergi ile görücüye çıkacak.

Doç. Dr. Esra Bayhantopçu, Projenin Oluşum Sürecini Anlattı

Projenin yürütücüsü Doç. Dr. Esra Bayhantopçu yaptığı açıklamada, "TÜBİTAK 24 K 370 Numaralı Kadın El Emeği Kültürel Miras-Kadının Statüsünün Yükseltilmesi ve Ekonomik Kalkınmaya Katkı Projemizi Elazığ Belediyesi'nin katkılarıyla hayata geçiriyoruz. Projemizin araştırmacısı Doç. Dr. Çiğdem Gürsoy hocamız. Projemize başlayalı bir yıl oldu. Bu çerçevede durum analizi için Elazığlı ev kadınlarıyla bir anket gerçekleştirdik. Bunu akademik bir yayın olarak yayınlayacağız. Bunun dışında kadınlarımıza yönelik kadın hakları, eşitlik, ekonomik kalkınma, kültürel miras üzerine eğitimler verdik." diye konuştu.

Karaaslan: “Elazığ Belediyesi olarak destek olmak istiyoruz”

Elazığ Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü Mehmet Karaaslan ise çoğunlukla unutulan ve ekonomik değer dışı görülen bu tür el işlerinin ekonomik döngüye dahil edilerek gün yüzüne çıkarılması ve kadın istihdamının artırılmasına yönelik önemli projeyi hayata geçirdiklerini ifade ederek; “Yüzyıllardır kadınlarımızın duygularıyla ilmek ilmek işlenen el işleri, kültürümüzün izlerini taşıyan birer sanat eseri olarak kültürel mirasımızın önemli öğeleridir. Bu projenin amacı, kültürel mirasımızın önemli birer parçası olan bu değerlerin bilinirliğinin artırılması ve aynı zamanda kadınlarımızın ekonomik sistem içine dahil edilerek güçlenmesidir. Kadınlarımız üretsin istiyoruz hem gelişimlerine hem de ekonomilerine katkı sağlasınlar istiyoruz. Biliyoruz ki kadınlarımız da üretmek istiyorlar, başarmak istiyorlar. Biz de Elazığ Belediyesi olarak bu sürece destek olmak istiyoruz.” dedi.

Bilginoğlu: “Projemizi toplumun geneline yayacağız”

Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu ise projenin bireylere sağladığı katkının yanı sıra şehre ve ülkeye de katkı sağlayacağını ifade ederek özellikle unutulmaya yüz tutmuş el sanatlarından oluşan kültürel mirasın yaşatılmasının önemine vurgu yaptı. TÜBİTAK destekli bu projenin Elazığ’da hayata geçirilmesinin çok kıymetli olduğunu dile getiren Bilginoğlu, sürece öncü olan, katkı ve katılım sağlayan herkese teşekkür etti. Bilginoğlu, “Projemizi inşallah çok daha geniş halkalarla toplumun geneline yayacağız. Bu çalışma, bir uğraş ve hobi olmanın ötesinde kadınlarımızın ekonomik kalkınmasına da katkı sağlayacaktır.” dedi.

Babaannemin kuzinesi

Üzerinde hem yemek pişirilen hem de ısınma aracı olarak kullanılan bir çeşit sobaydı ama benim için bir sobadan daha fazlasıydı. Çocukluğumuzda ayaklarımızı ellerimizi ısıttığımız kuzinenin, üzerinde yemeklerin de piştiği bir soba düşünün. İliklerinize kadar ısınırken akşamın yemeği de pişerdi üzerinde.

Kuzinenin yan kısmında ise fırın görevi gören bir bölme vardı. Orada da tepsi ekmeği yapılırdı (üzerine yoğurt sürülüp ekşi mayalı kepekli ekmek.) Dilim dilim kesilip üzerine yoğurt kaymağı koyulup sabah kahvaltısında yenirmiş. Dışarda kar yağarken saç ekmeğini ısıtmayı da unutmayalım lütfen.

Kuzinenin altına kül dökülmesin diye ısıya dayanıklı bir tabla koyulurmuş sobanın külü dökülünce de külü tavşan ayağı ile toplarlarmış. Çam çırası ile alıştırılan soba, meşe odunu atıldı mı tüm odaya ısısını verirdi. Horozlu saat masanın üzerinde ikindi vaktini gösterirken dedem bir kucak odunla içeri girerdi. Tik tak saatin sesi, odunun çıtırtısı ve kokusuyla birleşince tarif edilmez bir huzur... Kuzine sobasının üzerinde kuruttuğumuz çamaşırlar mis gibi sabun kokusu yayardı. Güğüm de kuzinenin üzerinde yerini almıştı, alüminyum çaydanlıkta kaynayan su, az sonra üstündeki demliğe boşalıp çaya dönüşecekti. Bir tarafta da ıhlamur kaynardı şimdilerde tadını unuttuğumuz. Ah daha neleri unutmuştuk...

OYA ORHAN

Kuzinenin üzerinde taş ısıtıp ayaklarımızı ısıttığımızı, radyoda arkası yarın dinlediğimizi, siyah beyaz televizyonda Karagöz ile Hacivat'ı izlediğimizi, kuzinede çedene kavurup sonra havanda dövüp çedene kahvesini içtiğimizi, sobanın kapağını açmak için demirden çengeli kullandığınızı, annemin tencerenin kulpunu tutmak için diktiği tutağı, eski kumaş artıkları ile yapılan yolluk da kuzinenin hemen önünde yerini çoktan almıştı. Tahta büyük sedirin üzerine el dokuma halıyı düzgünce sermişti ninem, kuzinenin alevini azaltmak için kapaklarını aralamıştık çoktan, gaz lambası yanacaktı az sonra ellerimizle gölge oyunu oynarken, tavandaki cisirlere düşen alevin ışığı bizi soğuktan koruyordu. Masal anlatmaya daha çok vardı. Şimdi kuzinenin sesini dinliyorduk, odada bir anne sıcaklığı gibi içimizi ısıtan kuzine, tüm soğuğu yorgunluğu unutturuyordu. Biz niye yorulmuştuk sahi ya ip atlarken ya yakan top oynarken ya çizgiler oynarken... Okul yolunda düşüp diz kapaklarımızdı acıyan, kuzine çocukluğumuza tanıktı. Annelerin emektarlarıydı, belki biz yokken üzerinde yemek yaparken dertlerini anlattığı yol arkadaşıydı. Mandalina kabuklarını üzerine koyduk mu oda mis gibi kokardı. Çamaşır kurutmalığı da unutmayalım. Siyah önlüklerimizi az kurutmadık, bazen de soba da yaktığımız çoraplarımız. Kuruyan giysilerimiz, yanan çoraplarımız olsun, yürekler yanmasın gönüller kurumasın... Az sonra büyükler günün olanlarını anlatırken çocuklar da yer yatağında uykuya dalacaktı. Şimdi her şey evvel oldu evveldi ama güzeldi. Gökyüzü gibi bir yere gitmeyen çocukluğumuz sen hep benimle kal... İçimizdeki çocukluğumuzu kaybetmemek dileğiyle.

Elazığ Gecesine yoğun ilgi...

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Baskilliler Platformu tarafından tertip edilen ‘Elazığ Kültür Gecesi’ Esenler Kadir Topbaş Kültür Merkezi’nde düzenlendi.

Gecede; Elazığ’ın yöresel müzikleri, halk oyunları ve kültürel sunumlar büyük beğeni topladı. Ömer Danış, Turgay Coşkun, Emrah Güllü, Sedat Çimen ve Aygün Çam, Elazığ ezgilerini seslendirerek salona coşku kattı. Programın düzenlenmesinde Baskilliler Platformu Dönem Sözcüsü Akın Aktı ve Baskilliler Derneği Başkanı Aygün Çam’ın katkıları oldu.

Dönem Sözcüsü Akın Aktı, düzenlenen gece sonrası şu açıklamayı yaptı:

“8 Kasım’da gerçekleşen Elazığ Kültür Gecesi tüm hemşerilerimiz tarafından olumlu karşılanmış daha güzel programlar için büyük bir beklenti oluşturmuştur. Bizlerde bu oluşan olumlu atmosfere kayıtsız kalmayacağımızın bilinmesini isteriz. Bu dönemde bizle hareket eden tüm yol arkadaşlarımıza teşekkür ederiz. Bundan sonraki süreçte daha geniş kapsamlı programları hayata geçireceğimiz farz olmuştur. Yeni yol haritamızda Türkiye ve Avrupa’da ki tüm Elazığlı hemşerimize hizmet edeceğimizi ve birçok il ve ülkelerde etkinlikler yapma ülküsü ile hareket edeceğimizi bildirmek isteriz. Platformumuz Akademik çalışmalar (Konferans, Çalıştay, Seminer, Açıkoturum gibi) Sanat, Kültürel çalışmalar, Musiki, Konserler, Spor gibi birçok alanda etkin ve aktif olmaya gayret gösterecektir. Üst kimliğimiz her daim Elazığ olacaktır.”

ÇINAR YAPRAĞI

İRFAN KARABULUT

Çınarlı bahçe de çocukken büyüklerin yanında oturup sohbetlerini dinlemekten keyif alırdım. Onlara özenip yolundan gitmek bir çocuklara HAS bir olaydı. Her zaman saygı sevgide kusur etmememiz tembihlenir tavsiye edilirdi. Az sevgi görünce de tam kıvama gelirdik. Bu bizi olumsuz mutlu ederdi. Birbirini görmeyenler kahve sohbetlerinde buluşur sohbet ederler. Gizli bir ekip bağlılığı vardı aralarında sanki. Biri olmayınca diğeri zevk almaz, sataşmaları tat vermezdi. Gelmeyene darılır veya biz çocuklarla haber salınır.

-Ula get hele bak bi bu(falanca) hınzır nirde! de çabık gelsin. Falanca emmi seni kayfiye çağıriy de gelsin ha beklim.

-De ki gelmezse davışan (Tavşan) kanı çay sölemim.

Diye gider haber verir alır gelirdik. Sırf onların yaşadığı ya da hayalinde yaşamak istediği veyahut atıp tutmalarını dinlemek için gayret gösterirdik. Öyle ki bu kişiler bende vazgeçilmez olmuştur. Mesela ilk elden ilk kişiden onların demesi, tanıtması veya göstermesiyle bir olaya, nesneye şahit olup görmüşsem taklitleri keyif vermezdi. Onun sayesinde tanıdığım yaşadığım adını veremediğim şeye ne zaman rastlasam o kişiyi hatırlarım. Bu halende böyle devam ediyor. Neyse asıl konumuza gelelim.

Dedim ya büyüklerin sohbetlerinde onlara özenir İzlerini sürerdik. Çocukluğumun takımı Fenerbahçe de onlardan olmuştur. Her ne kadar futbolla haşır neşir olmasam bile vazgeçilmezimdi. Takım oyuncularıysa apayrı bir tutardı. Öyle ki eskiler o kadar hararetle anlatır ve bizi ateşlerlerdi ki, dinlemeyip taraf olamamak elde değildi. Çocukluk hafızası çok belirgin olur unutulmaz anılarla doludur. İlk olarak Lefter'di bende unutulmayanların. Sonrasın da Cemil, Alpaslan, Cem, Engin, Selçuk, Ali Kemal, Önder, Zafer, Müjdat, Suat, İsmail, İlyas, Şenol, Rıdvan, Aykut, Schumacher, Hasan, Nezihi vs devam ediyor. Şimdi bakıyorum da geriye dünü ne çabukta unuttuk unutulduk. Yine bakıyorum çınara da yaprakları nede çabuk dökülüyor bir bir. Oysa ne mutlu ki bir tarih olup çınarlar da yaşayanlara. Dökülürken de aynı çınarın dibine düşüp aynı toprakta beraber yatanlara. Yine bunlardan biri de yavru vatanın simgesi Rauf Denktaş'ta aynı yolculuğa katıldı. Kilometre taşlarında nede çok yol almışız da farkında değiliz. Yitip gidenler bu kadar çabuk unutulmayıp yaşatılabilse yüreklerde. Ne yazık ki Kıbrıs'ı onunla tanıyanlar onunla birlikte gömmek üzereler. Yazık bize ve yazık yarınlara diyorum sadece. Lefter, Denktaş kardeşliği bozulmadan el ele yürümek mutluluğunu yaşadıkça unutmayalım unutturmayalım. Ne mutlu ki onlara geride İz bıraktılar.

Ruhları şad olsun milletimizin başı sağ olsun.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Arapgir Elazığ'a bağlanmak istiyor

Malatya'nın en güzel ilçelerinden ve Türkiye'deki sakin şehirlerden biri olan Arapgir için medyada dolaşan haberler gündem oldu.

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

1927-1928 tarihli devlet salnamesinde Elazığ'dan Malatya'ya ya bağlanan Arapgir, yeniden Elazığ'a bağlanmak istiyor.

Arapgir, Malatya iline bağlı bir ilçedir. Doğu Anadolu Bölgesi'nin batı kesiminde, Yukarı Fırat Bölümü'nde, Fırat Vadisi'nin batı yakasında, Malatya iline 114 km mesafede yer almaktadır. TÜİK 2023 yılı ADNKS nüfus sayımına göre tüm ilçe nüfusu belde ve köyleriyle birlikte 10.641'dir.

1834´de kaza haline getirilerek, Elazığ´a bağlanan Arapgir, 1927-1928 tarihli devlet salnamesinde Elazığ'dan Malatya'ya bağlanmıştır. Malatya'ya bağlanmasına rağmen Elazığ'la hem kültürel hem de ekonomik bağlarını koparmayan Arapgir halkı zaman zaman Elazığ'a yeniden bağlanmayı dile getiriyor.

Bu kez de Arapgir Belediye Başkanı Haluk Cömertoğlu, Elazığ'daki çalışmaları öne sürerek "Bizi Elazığ'a bağlayın" ifadeleriyle dikkat çekti.

Arapgir Belediye Başkanı Haluk Cömertoğlu'nun sosyal medya hesabı üzerinden yaptığı paylaşım dikkat çekti.

Elazığ İl Özel İdaresi tarafından Keban'da hayata geçirilen GES ile 1328 dekar arazinin suya kavuşması haberine istinaden Elazığ'a bağlanmak istediklerine ilişkin bir paylaşım yapan Belediye Başkanı Cömertoğlu, şunları ifade etti:

"Hani büyükşehir olunca köyleri hizmete kavuşturacaktık ya. Nerdee... Yetkili sorumlu kim hala anlaşılmış değil. Artık bizi de kadimde bağlı olduğumuz sancağımız Elaziz'e bağlayın da bizim köylülerimiz de, üreticilerimiz de sevinsin, biz de sevinelim."

Hizmet alamamakla yakınan Arapgir Belediye Başkanı Haluk Cömertoğlu'nun çıkışına Arapgir Kültür Derneği'nden destek geldi. Arapgir Kültür ve Dayanışma Derneği de tartışmalara katılarak Cömertoğlu'na tam destek verdi.

Dernek Başkanı Turgay Akşahin, yaptığı yazılı açıklamada şu ifadeleri kullandı:

"Arapgir Kültür Derneği olarak Arapgir'in geleceğine dair yıllardır süregelen bir gerçeği yeniden kamuoyunun dikkatine sunma gereği duyuyoruz. Yaklaşık 4-5 yıl önce paylaştığımız görüşümüzü bugün bir kez daha güçlü bir biçimde yineliyoruz. Arapgir'in kaderi Elazığ ile bütünleşme ile değişecektir."

Haluk Cömertoğlu'nun "Elazığ'a bağlanmak isteyeceğiz" sözlerine sahip çıkan Akşahin, bu yaklaşımın kişisel değil, bölgesel bir zorunluluk olduğuna vurgu yaptı:

"Bugün gelinen noktada Arapgir Belediye Başkanımız Sayın Haluk Cömertoğlu'nun Elazığ'a bağlanma yönündeki açıklamalarını destekliyoruz. Bu görüş kişisel bir çıkış değil; Arapgir'in hak ettiği kalkınma ve refah seviyesine ulaşması için vizyoner bir tercih olmalıdır. Fırat Havzası'nın kalbi Arapgir'dir. Elazığ ile idari, ticari ve lojistik bağlarını güçlendiren bir Arapgir sadece kendi halkının değil, tüm bölgenin gelişiminin lokomotifi olacaktır."

Arapgir'in Elazığ ile ekonomik olarak zaten güçlü bağlara sahip olduğuna dikkat çeken gözlemciler, bu tartışmanın önümüzdeki günlerde bölgesel ve siyasi bir gündem maddesine dönüşeceğini öngörüyor.

2020 yılında Arapgir Kültür Derneği Başkanı Turgay Akşahin, Kemaliye (Eğin) İlçe Belediye Başkanı'yla yaptığı görüşmenin ardından sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada "Arapagir – Ağın – Eğin sorunlarını istişare ederek bu üç ilçenin Elazığ'a bağlanması için çalışma yapılması konusunda istişare ettik" diyerek, Elazığ'a bağlanma isteğini yine dile getirmişti.

ADANMIŞLIĞIN İZİNDE BİR YOLCU

Yol ve yolcu, insanlık tarihinin başlangıcından bu yana anlam dünyamızın en temel ve kadim kavramları olmuştur. Varlığını salt fiziki bir deneyimden öteye taşımak, kendi özüne ve yaşadığı coğrafyaya bir değer katmak isteyen her bilinçli birey, kendini bu ebedi yolculuğun bir parçası olarak tanımlar. Anlam dünyasına bir eser, bir düşünce ya da bir adanmışlıkla katkı sunmak isteyenler, işte bu kavramlardan yola çıkarak dünyada kalıcı bir iz bırakma gayretine girerler.

Şahsımın da bu minvalde, mesleğimin sınırlarını aşan, hayatı derin bir anlam arayışı içinde kavrama çabasıyla yola çıktığımın farkında olarak yürüyorum. Bu edebî ve biyografik yolculuk, bana sayısız değerli insanla tanışma imkânı sunmuş, özellikle de Manas Yayınevi çatısı altında bir araya geldiğim kıymetli isimlerle bu deneyimimi zenginleştirme fırsatı vermiştir.

SELİM ŞENGÜL

Amacım, sadece isimleri anmak değil; belirli bir zaman ve coğrafya sınırları içerisinde yaşamış, mücadele etmiş şahsiyetlerin hayatlarını kendi satırlarımla yeniden yaşatmak ve böylece onların ruhlarını günümüze taşımaktır. Bu kapsamda, geçmiş zaman dilimlerinde Baterist ve Müzisyen Ziya Tunçtekin, Nakkaş Nihat Oğuz, Neyzen Bestekâr Doğan Sever, Anadolu'nun Öğretmeni Tuncer Sönmez ve Şair Hasan Ergün Yılmaz gibi pek çok kıymetli kişinin hayatını yazma gayretinde bulundum. Şimdilerde ise bu biyografik serüvenin odak noktasında, omuz omuza çalıştığı isimlerden biri olan Nihat Kazazoğlu'nun yaşam öyküsünü kaleme almak için derinlemesine bir çalışma yürütüyorum.

Bu çalışmalar sırasında sürekli olarak karşıma çıkan ve adını her daim saygıyla andığım bir zatın ismi vardı. Neyse ki, bu değerli şahsiyetin hayatı, Dr. M. Naci Onur hocamız tarafından titizlikle çalışılarak bizlere sunuldu. Manas Yayıncılık gayreti ve Naci Onur hocanın kapsamlı araştırması ile hayat bulan eser, okuyuculara ulaştı. Bahsettiğim bu isim, Harput ve Elazığ için ömrünü adamış, adeta bir medeniyet yolcusu olan Av. Fikret Memişoğlu'dur.

"Av. Fikret Memişoğlu: Hayatı, Şiirleri ve Hakkında Yazılanlar" adıyla yayımlanan bu eser, Fikret Memişoğlu'nun Harput ve Elazığ için verdiği entelektüel ve kültürel mücadeleyi gözler önüne sermektedir. O, sadece bir hukukçu değildi; mücadelesini daima sanatla, şiirle, yazıyla ve folklorla bağını koparmadan sürdürmüş, çok yönlü bir aydındı.

Memişoğlu'nun şiirlerine bakıldığında, okuyucunun zihninde hemen bir şair portresi canlanır. Onun dizelerindeki derinlik ve incelik, insana, Yahya Kemal'in estetiğini ya da Fuzûlî'nin lirizmini anımsatabilir. O, aynı zamanda folklor, tarih ve edebiyatın her bir konusunda uzmanmışçasına yetkin bir duruş sergiler. Edebiyat ve kültür dünyasına kazandırdığı, yazar kadrosunda Cenani Dökmeci ve Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu gibi devlerin de yer aldığı Yeni Fırat dergileri başlı başına bir şaheser niteliğindedir.

Ne yazık ki, sadece 53 yıllık ömrüne sığdırdığı bu eserler ve özellikler, her insanın gıpta ile bakacağı cinstendir. Bugün ondan bize miras kalanlar, başta eserleri olmak üzere, yetiştirdiği değerli öğrencileridir.

Fikret Memişoğlu, Harput'ta

İşte bu vesileyle, bir öğrencisi olan Nihat Kazazoğlu'nun hayatını yazarken, aynı zamanda ustası Fikret Memişoğlu'na daha da yaklaşma imkânı bulmuş olacağız. Bu iki hayatın kesişim noktası, sadece biyografik bir ilişkiyi değil, aynı zamanda Harput kültürünün kuşaklar arası aktarımını ve sürekliliğini de temsil etmektedir. Kazazoğlu'nun yaşamı, Memişoğlu'nun mirasının bugüne nasıl ulaştığının en somut kanıtlarından biridir.

20 Temmuz 1968'te vefat eden Memişoğlu'nun mezarı, İmam Efendi'nin Türbesi'nin hemen yanındadır. Onun manevi varlığı, Harput'un kadim ruhuyla bütünleşmiştir. Bizler için bir görev addedilmesi gereken şey, onun Harput'a dair yazdığı şiirleri ve Nebiler Mesnevisi'ni okumak, anlamak ve gelecek nesillere aktarmaktır. Bu çaba, Fikret Memişoğlu gibi "yolcuların" taşıdığı anlam meşalesini hiç söndürmeden ileriye götürme sorumluluğumuzdur.

Eserleri: Harput Ahengi, Harput Divanı, Harput Halk Bilgileri, Nebiler Mesnevisi

HARPUT'A MÜSTEZÂD

Harputlu Hafız Osman Öge'ye ithaf edilmiştir.

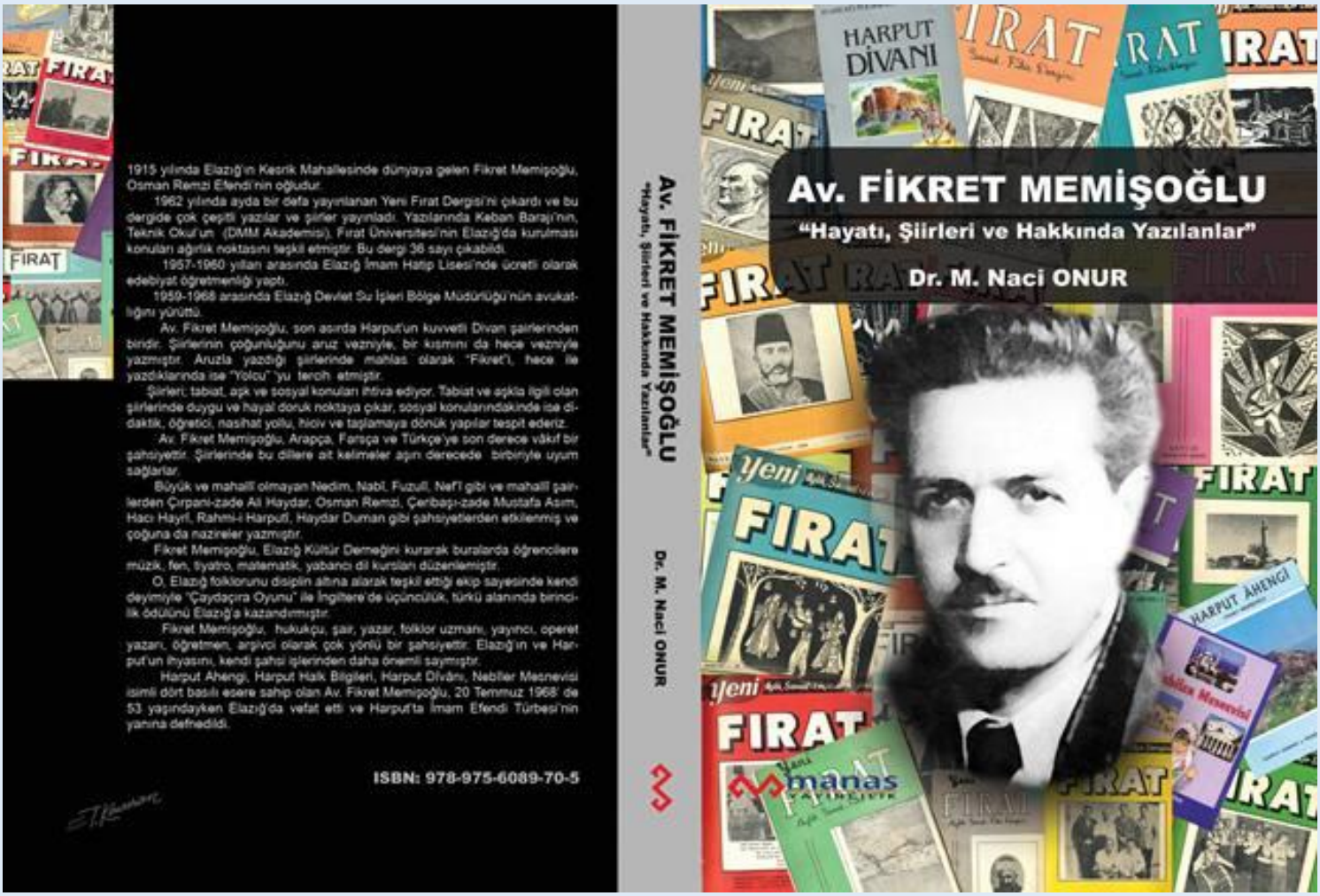
Mef'ûlü / Mefâilü / Mefâilü / Feûlün
Mef'ûlü / Feûlün

Bülbüller öter, güller açar, müjde bahâra
Vuslat dem-i vâra
Gel sen de gülüm râyiha sun mehd ü mezâra
Ruh ol bu diyâra
Bir ince sürâhi gibi gel kalbe dökül dol
Bir özge şarâb ol
Biz mestiz ezelden beri hem çeşm-i humâra
Hem gonce izâra
Cânân ile cândır yaratan aşkı murâdı
Her mevsim-i yâdı
Harput'ta gecen demleri sor, nakş ü nigâra
Yak âlemi nâra
Ölsek de safâmız yaşasın haşre değin ta
Gök kubbede hatta
Ansın bizi sâz ehli, sorup bülbül-i zâra
Vardıkça karâra
Mirâs kalıp hâtıramız, son nefes olsun
Şevk ü heves olsun
Osman yine kur meclisi geç şöyle kenâra
At aşk ile nâ'ra

GAZEL (HARPUT UFKUNDA KARALAR)

(Arap şâiri İbn-i Üsâme'nin şiirinin Fikret Memişoğlu tarafından ilaveli yapılan manzum tercümesidir.)

Feilâtün/ Feilâtün / Feilâtün / Feilun
Harput'un damları yer yer kara giymiş görünür
Bakma köz tutmuş ateş giydiği gam kisvesidir
Kara sevdâsıdır almış bizi içden şaşma
Kara bahtın bize mat rengi de Hak cilvesidir
Beyâzıyla bezenir gerçi göz amma iç açan
Kara bir göz bebeğinden sızan aşk işvesidir
Ağaran saçta güzellik mi kalır sevdâdan
Kara saçlarda yanan halka gönül neşvesidir
Hangi bir ilme yarar bir yazının hat arası
Bütün ilm akda mürekkeble kalem şivesidir
Bakmayın bir kara sevdâdır uzakdan Harput
Fakat ak akça yakından bir ateş zirvesidir
Daldık ey FİKRET Üsâme'yle vatan bahçesine
Harput'un tattığımız bir Karabağ meyvesidir

Elazığ Vakfı binası yenilendi

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı'nda bir yıllık hummalı tadilat tamamlandı. Vakıf yönetimi, bu büyük değişime maddi ve manevi katkı sunan iş insanı hemşerilerini özel bir programla ağırladı.

1988 yılından beri Ankara'da Elazığ kültürünü yaşatmak ve yurt içi yurt dışı çeşitli projelere imza atan Elazığ Vakfı, yıpranan Vakıf binasının yenilenmesi için bir tadilat sürecine girdi.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda Ankara'daki kadın hemşerilerimizi kahvaltıda buluşturan yönetim, bu kez binanın yenilenmesine katkıda bulunan hemşerilerimizle bir araya gelerek onlara teşekkür etti.

Vakıf Başkanı Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu ve Vakıf Yönetim Kurulu Üyeleri Danıştay 5. Daire Başkanı Fethi Aslan, Erdinç Fırat, Vedat Kent ve Mehmet Yaramanoğlu'nun ev sahipliğinde gerçekleşen toplantıda, katkıda bulunan iş insanlarına plaketleri takdim edildi.

Açılış konuşmasında 1988 yılından beri Ankara'da Elazığ'ı en iyi şekilde temsil etmeye çalıştığını ifade eden Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Başkanı Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu, Vakıf olarak Ankara'ya eğitim için gelmiş Elazığlı gençlere bugüne kadar 6500 hemşerimize karşılıksız burs verdiklerini söyleyerek sözlerine şöyle devam etti; "Yıpranan Vakıf binasını da aynı burslarda olduğu gibi yine çok değerli hemşerilerimizin desteğiyle yeniledik. Katkıda bulunan herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum." dedi.

Vakıf yönetim kurulundan Danıştay 5. Daire başkanı Fethi Aslan'da yaptığı teşekkür konuşmasında, "Vakfı kuranların emanetlerine sahip çıkarak yenileme vaktinin geldiğini düşünerek tadilata başladık ve bunun için başta Kolin Holding, Seza Çimento, Astor Enerji, Uluova, Yüngül İnşaat, Ziver Holding ve Güven Hastanesi yöneticileri gibi her zaman yanımızda olan çok değerli hemşerilerimizin desteğiyle bu işi yaptık. Hepsine teşekkür ediyorum." dedi.

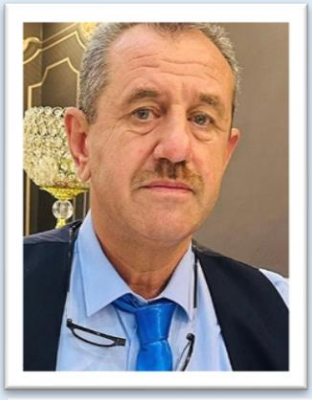
Yenilenen Vakıf binasındaki toplantıya; Naci ve Celal Koloğlu, Veysel Demir, Mahmut Özbulut, Nükhet Küçükel'i temsilen Aydın Süerdem, Murat Yüngül, Feridun Geçgel ve Emin Kaya katıldı.

Ankara dışında olduğu için gelemeyen Prof. Dr. Yasemin Açık, Zafer Alişer ve diğer hemşerilerimize de teşekkür edildi. Toplantı destek verenlere plaket takdimi fotoğraf çekimiyle son buldu.

ELAZIĞ VE HARPUT'TA GELENEKSEL SEYİRLİK HALKOYUNLARIMIZ

Seyirlik halk oyunları bir yönüyle tiyatro diğer yönüyle de edebiyat ve tarihi konularına yer vermekte olup, "Seyirlik Kent Oyunları" ve "Seyirlik Köylü Oyunları" olarak ikiye ayrılır. Kentlerdeki seyirlik oyunlara orta oyunları örnek verilebilir. Seyirlik Köylü Oyunları; (köy tiyatrosu) köylülerin uzun kış aylarında ve özellikle düğünlerde, bayramlarda eğlenmek ve vakit geçirmek için düzenleyip oynadıkları temsili oyunlardır. Belirli metinleri olmadan ve belirli günlerde köy çevrelerinde köylüler tarafından geleneksel birtakım tiyatro kurallarına uyularak yürütülen gösterilerdir.

MUSTAFA DURĞUN

Oyuncuları (aktörleri) oyunculuğu meslek edinmiş kimseler değildirler, hatta zaman zaman seyircilerin oyuna katıldıkları görülmektedir.

Bıçak Oyunu (Elazığ Zeybeği)

Bu oyunun orjini Harput'tur. Yörede "Elazığ Zeybeği" ve "Sarı Zeybek" olarak da bilinir. Oyunun özünde iki erkeğin bir kız için sahte tavırlarla heyecan yaratan kavgaları anlatılmaktadır. Bu nedenle, oyun iki erkek birde ya kız veya kız kıyafetine sokulmuş diğer bir erkek tarafından oynanır. Erkekler her iki ellerinde tuttukları birer bıçakla oynarlar. Bu bıçaklarla ritme uygun figürler yaparlar. Bıçak aralardan geçer göğse doğru sallanır. Türküsü yoktur. Kadın oyunları kısmında bahsedilen bıçak oyunun şekil bakımından aynısıdır. Ancak besteler arasında fark vardır. Kadınlar tarafından oynanan oyunda üç kişi vardır. Erkeklerin oyununda 3, 4 ,5 kişi olabilir.

Leblebici Oyunu

Elazığ yöresi orijinli bir erkek oyunudur. Kadınlar tarafından da oynanmaktadır. Tek kişinin oynadığı bir oyun olmakla beraber, grup halinde de oynanır. Oynayanlar ellerindeki kalbur ile leblebi yapımını figürlerle anlatırlar. Türkülü bir oyundur.

Sudan Geçirme Oyunu

Yörede "Çoban Oyunu" ve "Hallo Dayı" isimleri ile bilinir. Bu da temsili bir oyundur. İki bayan tarafından oynanır. Bayanlarda biri çoban kıyafeti giyer. Diğeri kendisini çaydan geçirmesi için çobana cilveler yapar. Oyunun esası bu cilvelerin figürlerle yansıtılmasına dayanır. Oyuncular çayı temsil eden bir yastığın iki tarafında karşılıklı dururlar.
Yastığın bir tarafında duran kız kendisini sudan geçirmesi için cilveler yaparak çobana yalvarır. Çoban onu sudan geçirmek istemez. Kız tekrar yalvararak çobanın kendisine yapacağı hizmete karşılık kaşını, gözünü, saçını, dişini, arzu ettiği nesi varsa hepsini bağışlamak ister. Çoban razı olmaz. Nihayet ince belini de vermek isteyince çoban razı olur. Çoban kızın belinden tutup yastıktan atlatarak kendi tarafına geçirir. Yastığın ortadan kaldırılması ile çoban ve kız rolünde olan iki kadın yan yana ve karşılıklı türkü söyleyerek oynarlar.

Sipahi Oyunu

Bu oyun genellikle kadınlar tarafından oynanan temsili bir oyundur. Bir kadın eline bir değnek sırtına da bir posteki alır, başına puşu sararak saçlarını yüzüne döker. Elindeki sopayı yere vura vura, yüzüne dökülen saçlarını da sağa sola savura savura toplantı yapılan odaya kapıdan girerek ağır ağır yürümeğe başlar. Odadaki seyirciler: "Küçük Sipahi, büyük sipahi!" diye şarkı söylemeye başlarlar.

Yazma Oyunu

Bir kadın odanın ortasında oturur. Diğer dört kadında oturanın etrafında halkalanıp, ayakta durarak, başının üstüne bir yazma gerer ve arkasından şu türküyü söylerler:

İşledim, işledim verdim şaraba,
Şarap içenlerin hâli haraba.
İşledim, işledim verdim rakıya,
Rakı içenlerin dili şakıya.

Bu sırada, dışarıdan birisi gelir, kapıyı vurur; içerdekiler: (Kimdir?) diye sorarlar. (Alacaklı geldi) diye, cevap verilir. İçeriye almak istemezler; fakat gelen zorla içeri girer, alacağını alamayınca, evvela alacağının beşte birine, karşılık olarak, ayakta duran kızlardan birincisini, sonra ikincisini daha sonra üçüncüsünü ve en sonrada dördüncüsünü, rehin olarak alıp götürür. Fakat, bu rehineler alacağını karşılamadığı için, alacağının son 1/5 ine karşılık olarak da yazmasının altına saklanan kızı, tutsak eder ve götürüp esir pazarında satar.

Bu satılan kız, lâl'mış gibi, hiç konuşmaz, ancak kaş göz işaretiyle cevap verir. Borcunun tamamını almaya, vaad aldıktan sonra, dili çözülüp konuşmaya başlar, aldığı parayı borcuna yatırarak borçdan kurtulur ve kendisini sevip satın alanla evlenmeğe razı ve diğer rehin alınan kızları, esaretten kurtarır.

Arap Oyunu

Güldürü oyunudur. Bu oyun müzik de başkalaşır. Yüzünü is veya boya ile boyamış oyuncu, bacaklarını kırmak, sırtını kamburlaştırmak, gözlerini ve kaslarını oynatmak veya şaşı bakmak suretiyle, yüzünde mimikler oluşturarak oynar.

Deve Oyunu

Deve oyunu, çok defa düğünlerde geceleri yapıldığı gibi, bazı eğlence günlerinde de yapılır. Uzun boylu iki genç arka arkaya bir metre mesafe ile ayakta dururlar. Sağ ve sol omuzlarına kalınca birer ağaç uzatılır. Bu ağaçlar baş ve arkadan diğer iki ince çıta ile birbirine kuvvetlice bağlanır. Bu ağaçların boş kalan orta kısmı tahtalarla kapatılır, tahtaların üzerine yumuşak minder veya yastıklardan bir deve hörgücü yapılır. Ayrıca, bir metre uzunluğunda kalın bir sırık ucuna çıngıraklı, püsküllü, yapma bir deve başı ve arkasına da bir deve kuyruğu takılır. Bu deve başlıklı sırığı önde yürüyecek olan delikanlı göksüne takar ve idare eder. Devenin boynu, hörgücü, ayakları ve her tarafı deve tüyünü andıran geniş bir kilim veya büyük bir örtü ile kapatıldığından içinde iki adam bulunduğunun kolay kolay kimse farkına varamaz; Hele çocuklar hiç anlayamazlar.

Oyunculardan biri üzerine kadife cepken ve ipekli kumaştan şalvar-giymek ve başına da ipekli ve renkli kıraplar örtmek suretiyle güzel bir köylü kız kıyafetine sokulur.

Tasvir edilen bu kafile, uzaklardan oyun meydanına doğru yaklaşmakta., kızı takip eden aşkıyla, kızın kardeşi birbirlerini düşman gibi süzerek yürümektedirler.

Önde davullar., zurnalar., devenin etrafı çoluk çocuk ve seyircilerle çevrilmiş olduğu halde muazzam bir alayla düğün evinin önüne veya düğün evine yakın bir meydana yavaş yavaş gelinir. Burada deveci, devesini bir kenara çekmek isterken bu kalabalığı gören deve huylanır, başı ile sağa ve sola hücum etmek ister ve homurdar, etraftakiler, bilhassa çocuklar çığlıklar koparark kaçarlar. Köylü kızı, devenin üstünde pembe ipek baş örtüsü arasından bakışlarıyla kardeşini değil de daima aşıkını takip eder. Kardeşi bu halden çok sinirlidir. O sıra davullar sıraya gelmiş, olanca hızlarıyla Kalkan-Kılıç havasına geçmişlerdir.

Meydana evvel genç aşık çıkar, etrafı kalkanıyla selamlayarak bir dolaşır ve oyuna başlar, arada devenin yanına sokular devenin üstündeki sevgilisine bir şeyler söylemek ister gibi bir tavır takınır. Gencin bu hareketine son derece sinirlenen kardeşi kılıcını kalkanına vurarak meydana atılır ve gencin karşısına geçerek öyle bir kalkan kılıç kullanır ki, etraftakiler bu kılıç darbelerinin sesinden ürker, çekinir ve heyecan duymağa başlarlar. Bu iki delikanlı, bütün kuvvet ve enerjilerini sarf ederek ve davulların temposuna ayak uydurarak oynarlar.

Oyun, arada bir temposunu değiştirerek bazan sakinleşir, bazan şiddetlenir. Oyunda kardeşin mağlubiyeti mukadderdir. Aşıkın kılıç darbeleriyle kollarının kuvveti kesilir ve yere yuvarlanır; fakat, hasmın buna tahammülü yoktur, ne de olsa sevgilisinin kardeşidir. Kılıcı, kalkanı bir tarafa atarak hemen mağlup hasmını, mertçe yerden kaldırır ve kucaklar. Bu yüksek duyguyu gören kardeş dayanamaz, aşıkın boynuna atılır, kucak kucağa gelirler, sarılır, öpüşürler. Sonra kardeş deveciye deveyi ortaya çek emrini verir, deve ortaya gelince, deveyi çökertir kız kardeşini devenin üzerinden aşağıya alır, koluna girerek götürüp aşıkının koluna verir.

Oyunlar başlar., bu oyunlar, epeyce de devam ettikten, sonra kız tekrar deveye bindirilir, bu defa da devenin

yularını aşık delikanlı çekerek bütün seyirciler de etraflarında olmak üzere davullar gümbürdeye gümbürdeye ve havaya silahlar atıla atıla meydandan çekilip giderler, oyun da sona erer.

Yüzük Oyunu

Yörede "Fincan Oyunu" olarak da isimlendirilir. Bir tepsinin içine 7-12 fincan konulur. Bu fincanlardan birinin altına yüzük saklanır, yüzük oynayacaklar iki kısım olurlar. Bir taraf, içinde yüzük saklı tepsiyi getirir, diğer tarafın önüne tutar.

Diğer taraftan birisi, (bu sizlik), (şu sizlik) diyerek birer birer fincanları kaldırmağa başlar. Hangi fincanın altında yüzük bulunursa fincan saklama sırası bulan tarafın olur.

Fincanları alan taraf, yüzüğü fincanlarda birinin altına saklar diğer taraf, fincanlardan ikisini kaldırır. Yüzük bu fincanların altında bulunursa, yüzük saklama bu defa da bulan tarafa geçer. Bulunmazsa aramağa devam edilir.

Ancak, üçüncü fincanda yüzük bulunursa, arayan taraf aleyhine 12 sayı yazılır.

Bu şekilde fincan saklamağa ve aramağa devam edilir.

Oyun, yüz sayı alınıncaya kadar devam eder. Yüz sayıyı kazanan oyunu kazanmış olur.

Urum (Rum) Kızı Oyunu

Temsili bir oyundur. Kadınlardan biri erkek elbisesi giyer, diğeri (Urum kızı) olur; İstanbul'dan ve Rumeli'den Anadolu'ya gelen kızlar güzel olduğu için Urum kızı olan, güzeli temsil eder. Diğeri de bu kıza aşık bir oğlan rolünü alır, kız yüzünü örter, oğlan kızın yüzünü görmek ister. Kız kendisini görmeden almasını; oğlan da gördükten sonra almağı arzu eder, karşılıklı türkü söyleyerek konuşurlar.

Al Kara Kuşun Yavrusunu Oyunu

Harput'un çok eski zamanlarına ait çok enteresan bir oyundur.

Evvela ele bir mendil alınır ve bu mendilden, ehli olanlar uzun kuyruklu ve kulaklı bir fare yaparlar, fare yapılınca iki arkadaş, yere diz çökerek ve diz kapakları birbirine bitişik olduğu halde karşı karşıya otururlar, ellerle müdahale edilmemesi için elleri daima arkalarında birbirine kenetlidir. Mendil, bir tanesinin ağzına verilir. Saz bu oyunun havasını çalmağa başlayınca seyirciler hem el çırpar, hem de oyunun kendine mahsus nağmesiyle (Al kara kuşun yavrusunu-Ver kara kuşun yavrusunu) temposunu tekrar ederler. Orta yerde oturan oyuncular, oturdukları yerde vücutlarını tempoya uydurarak oynar gibi her iki tarafa sallanmağa başlarlar, sonra ağzında mendil olan oyuncu, mendili karşısındakinin ağzına doğru götürür, sağa sola oynatır, kaçırır, tekrar yakınlaştırır, karşıdaki ise bu avı almak için aynı hareketle hasmına hücum eder.

Ayı Oyunu

Bu oyun iki kişi tarafından oynanır. Koyun postu giydirilmiş kişi, diğeri de elinde değneği ve defi olan ayı oynatanı temsil eder. Ayı oynatan boynuna yular takılı ayıyı def çalarak gezdirir, gezdirirken de oynatır. Oyun oynanırken ayı seyircilere saldırarak onları korkutur. Ayı oynatan bu durumda ayıyı değnekler. Bu arda bazı seyircilerde ayıyı kızdırırlar. Bunu fırsat bilen ayıcı bu vesile ile de seyircileri değnekler.

Kama Oyunu

Oyun iki kadın tarafından oynanır. Kadınlardan biri kız; diğeri erkek kıyafeti giymiş, beli kamalı erkeği tasvir eder.

Kız, odada oturan seyirciler içinde durur. Beli kamalı olan kadın saz çalınca ortaya çıkarak oynamağa başlar. Seyirciler içinde beğendiği kızı kaldırmak ister beğenilen kız, nazlanır. Kalkmamak için direnir oynayan kamasını çekince diğeri de eline sarılarak ayağa kalkar. Karşılıklı türkü söyleyerek serbest figürle oynarlar.

Cirit Oyunu

Bu oyun takımlar halinde oynanır. Takımlar sıra ile yapılan seçim neticesinde iki gruba ayrılacak şekilde oluşturulur. Ellerine birer, sol kaba baldırları arasına da birkaç cirit alan oyuncular kendi tarafına atını mahmuzlar ve orada sıraya geçerler. Bu şekilde oyuncular karşı karşıya gelirler.

Sırık Oyunu

Yöremizde "Değenek Oyunu" olarak da isimlendirilen bu oyun en az 5 - 6 kişiyle oynan bir erkek müzikli halkoyunudur. Oyun oyuncuların eğilmiş durumda arka arkaya bellerinden tutarak, baş oyuncunun elinde salladığı sırık darbesinden sekerek kaçtıkları bir oyundur.

Simsime Oyunu

Simsime oyunu, oyunculardaki cesaret ve güven duygularını pekiştirmek yanında deşarj olma ve küskünleri barıştırma gibi sosyal işlevi de olan bir halk oyunuydu.

Simsime oyunu davul-zurna veya davul-klarnet eşliğinde yalnız erkekler tarafından oynanmaktaydı. Oyuncu sayısında sınırlama yoktu. Düğünlerde gençler, fakat daha çok olgun yaştaki hemen tüm erkekler oyuna katılırdı.

Oyun daire veya yarım daire şeklinde oynanır. Bu düzene geçiş müzikle başlar. Oyuncuların yüzleri daire merkezine dönüktür. Dairenin oluşturulması sırasında, erken davranan bir oyuncu müziğin ritmine uyarak, yüzü diğer oyunculara dönük bir durumda, sağdan sola doğru hareket eder. Bu oyuncu ellerini genelde arkasına bağlar, zaman zaman çözer, bazı hareketleri ve mimikleriyle cesaret ve güven duygularını belirtir.

Günümüzde bazı yörelerimizde, özellikle kış aylarında, evlerde ve meydanlarda, köy düğünlerinde oynanmaktadır. Böylelikle kültürel mirasımız olan bu oyunlar, nesiller boyu süregelmekte, kaybolmaması sağlanmaktadır. Tüm okurlarıma Saygılarımla

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

İstanbul Dernek Yönetimi Elazığ'da

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

İstanbul Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği, "Çocuklar Üşümesin" adlı proje kapsamında Elazığ'da bir dizi ziyaretlerde bulundu.

"Çocuklar Üşümesin" projesi kapsamında İstanbul Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği Dernek Başkanı Ömer İçmeli, Dernek Başkan yardımcıları Cengiz Korkut ile Emral Cömert, Metin Başbay ve Avukat Selim Berk Yakar ile birlikte "Çocuklar Üşümesin" projesi kapsamında 2 bin kabanı bağışlayan İş İnsanı İş Mont Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Fehim Bildirici'den oluşan heyet ziyaretlerde bulundu.

Heyet, mont yardımlarının yapıldığı Elazığ Milli Eğitim ve Fırat Üniversitesi'ni ziyaret ettiler.

Elazığ ziyaretleri ile ilgili açıklama yapan İstanbul Elazığ Kültür Ve Yardımlaşma Derneği Başkanı Ömer İçmeli, hayırsever iş insanı Mehmet Fehim Bildirici ile uzun yıllardır Elazığ'a mont kampanyası düzenlediklerini ve bu kampanyayı yerinde gözlemlemek adına Elazığ'a geldiklerini ifade etti.

Hayırsever İş İnsanı Mehmet Fehim Bildirici, geçtiğimiz on iki yıldan bu yana çeşitli illere mont desteği sağladıklarını ifade ederek, Elazığ özelinde de İstanbul Elazığ Kültür Ve Yardımlaşma Derneği eliyle yardım çalışmalarını sürdüreceklerini dile getirdi.

“İzeffer” Okuyucuyla Buluştu

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Avukat Aziz Dinç, kaleme aldığı yedinci kitabı “İzeffer”in tanıtımını gerçekleştirerek eserin ortaya çıkış sürecini ve taşıdığı mesajları paylaştı. Yeni kitabının hayatın içinden süzülen gerçek hikâyelere dayandığını belirten Dinç hem kendi yaşadıklarını hem de dinlediği öyküleri gelecek kuşaklara aktarma amacıyla bu eseri yazdığını söyledi.

Kitabın önsözünde anlatmak istediği temel yaklaşımı aktardığını dile getiren Dinç, şu ifadeleri kullandı:

“İnsanoğlu yüzyıllar boyunca kendi izini, kendi sesini ve kendi gerçeğini aradı. Kimisi taşlara kazıdı, kimisi destanlara döktü, kimisi de masallarla gelecek nesillere aktardı. Geçmiş sadece yaşanıp biten olayların toplamı değil, geleceğe yol gösteren bir aynadır. Bu kitap da geçmişin deneyimlerinden bugünün gençlerine ve yarının dünyasına uzanan bir sesleniştir.”

Toplumları ayakta tutan değerlerin giderek zayıfladığına dikkat çeken Dinç, adalet, merhamet, dayanışma, sadakat, şükür, fedakârlık, saygı ve hoşgörü gibi kavramların yeniden hatırlanması gerektiğini vurguladı. Hayatın içinde olgunlaşmış, okuma yazma bilmeden onuruyla yaşayan insanların da toplum için büyük birer örnek olduğunun altını çizdi.

“Bugün unutulan nice güzellikler, dünün sade hayatlarında saklıydı.” diyen Dinç, yeni nesillerin kendi yolunu ararken sadece akılla değil, kalple de düşünmesi gerektiğini vurguladı:

“İzeffer, geçmişin sesini duymadan geleceği kurmanın mümkün olmadığını hatırlatan bir çağrıdır. Elindekinin kıymetini bilmek, toplumsal değerleri yaşatmak ve fedakârlığı onurla taşımak isteyenlere bir ayna tutuyor.”

Edebiyata katkıda bulunmanın kendisi için önemli bir motivasyon olduğunu ifade eden Dinç, eserin aynı zamanda genç yazarlara da ilham vermesini diledi:

“Biz bir taş koyduk, bu binayı büyütmek isteyen arkadaşlara bir kapı aralamayı umut ediyoruz.”

Av. Aziz Dinç’in yeni kitabı “İzeffer”, okuyuculara hem geçmişi hatırlatan hem de toplumsal değerleri yeniden düşünmeye sevk eden güçlü bir mesaj sunuyor.

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

